

Mirna Peč

Glasilo Občine Mirna Peč

št. 62, september 2016

**Odkrili ostanke protiturške
utrdbe in slovanskih grobov**

str. 4

Športna dvorana
kmalu pod streho

str. 5

Začetek gradnje
mirnopeškega
črpaljšča

str. 29

PGD Hmeljčič
državni prvaki
med člani A

ž u p a n o v a b e s e d a

Spoštovane občanke in občani!

Letošnje poletje niso zaznamovala tako ekstremna nihanja naravnih pojavov kot zadnji dve leti in tudi sam prehod v jesen je nakazal ljudem in naravi prijeten začetek novega letnega časa.

Osnovna šola Toneta Pavčka je zopet odprla svoja vrata, in sicer še z večjo pozornostjo, predvsem v smislu varnosti zaradi izvajanja gradbenih del športne dvorane, ki se je začela med poletnimi počitnicami. Lahko rečem, da dela na projektu tečejo skladno z dinamiko, tako da bo objekt do konca leta zgrajen do tretje gradbene faze. Na področju projekta »Suhokranjski vodovod« smo skupaj z ostalimi občinami uskladili dinamiko izgradnje po posameznih letih, v letošnjem letu nas čakajo dela na vrtini in povezovalnem vodu. Pri stari osnovni šoli smo intenzivno delali na umeščanju programov, tako smo na septembrski seji Občinskega sveta sprejeli »Idejne rešitve za prostorsko ureditev pritli-

čja stare osnovne šole«. Tudi v »Industrijski coni« smo peljali ustrezne aktivnosti za informiranje potencialnih investorjev, ne nazadnje smo pred poletjem skupaj z Agencijo Spirit, Gospodarsko zbornico Dolenjske in Bele Krajine in župani Dolenjske organizirali posvet na temo promocije industrijskih con.

Sodelovali smo tudi pri projektu »Ureditev trga ob župnijski cerkvi«, tako pri ureditvi zemljišč kot tudi pri obnovi infrastrukture. Tudi ta projekt je za našo lokalno skupnost zelo pomemben zaradi obeleževanja obletnice izgradnje farne cerkve in ureditve centra Mirne Peči, zato je prav, da vsi občani podpiramo izpeljavo te naložbe.

Ob tej priložnosti bi se še enkrat zahvalil vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri oblikovanju in izpeljavi letošnjega občinskega praznika. Dokazali ste, da so tudi v naši skupnosti dobrodelnosti vedno na široko odprta vrata. Vsem želim mirno jesen in topel prehod v zimski čas, tistim, ki se ukvarjate s kmetijstvom, da svoje pridelke kakovostno in varno pospravite, učencem, malčkom v vrtcu, učiteljem in vsem zaposlenim v šoli pa varno in uspešno novo šolsko leto.

Andrej Kastelic, župan

Foto: Kristina Trampuš

Glasilo Občine Mirna Peč, javno glasilo
izdaja Občina Mirna Peč, Trg 2
8216 Mirna Peč

Spletna stran: www.mirnapec.si

Medij **Glasilo Občine Mirna Peč** je vpisan
v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS
pod številko 169 (odločba 006-392/2002).

TRR 01370-0100015628

Telefon: 07/39 36 100

Faks: 07/39 36 107

Elektronska pošta:
glasilomp2@gmail.com

Odgovorna urednica:

Ljudmila Bajc

Uredniški odbor v sestavi:

Andrej Gašperič, Ladislava Rupena, Nataša
Rupnik, Luka Piko, Nežika Režek, Vesna
Kastelic, Urška Rapuš.

Oblikovanje in grafična priprava:

Fotografika, Boštjan Colarič s.p., Krško

Tisk: Tiskarna Jordan, Krško

Naklada: 1.000 izvodov

Uredništvo si pridržuje pravico
do preoblikovanja besedil v vsebinsko
in oblikovno ustrezne članke.

Župan Kastelic sprejel najuspešnejše mirnopeške učence

V začetku junija je župan Občine Mirna Peč Andrej Kastelic sprejel najuspešnejše učence Osnovne šole Toneta Pavčka. Šola se lahko tudi letos pohvali s številnimi uspehi na tekmovanjih v znanju, v športu ter na glasbenem, literarnem in likovnem področju. Prav tako pa se lahko šola pohvali s številnimi projekti, kot je Pavčkova vitica, likovna ustvarjalnica, raziskovalni projekt na temo gasilstva, turističnim projektom ter številnimi manjšimi projekti po oddelkih.

Župan je poudaril, da je občina ponosna na Osnovno šolo Toneta Pavčka ter na vsa-koletne številne uspehe učencev. Nenazadnje se lahko občina ponaša s številnimi uspešnimi bivšimi učenci, med njimi tudi znanima rojakoma Tonetom Pavčkom in

Lojzetom Slakom. Vesel je tudi dobrega sodelovanja šole z občino, saj le ta vedno priskoči na pomoč ob večjih dogodkih v občini. Občina si prizadeva zagotoviti tudi ustrezne prostorske pogoje za delo, tako so se že začela pripravljala dela za gradnjo športne dvorane, ki bo zaključena junija prihodnje leto. Učencem je zaželel prijetne počitnice, da bi se polni energije v jeseni vrnili v šolske klopi.

Ravnatelj šole Danijel Brezovar se je občini zahvalil za zagotavljanje potrebnih prostorskih pogojev za delo šole ter za zagotavljanje sredstev za izvajanje šolskih projektov. Še posebej pa je šola vesela začetka gradnje nove športne dvorane.

Nataša Rupnik, občinska uprava

Poročilo z 12. redne seje Občinskega sveta Občine Mirna Peč

Na 12. redni seji Občinskega sveta, 27.9.2016 so občinski svetniki potrdili predstavnike ustanovitelja javno vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Toneta Pavčka. V Svet šole so bili kot predstavniki ustanovitelja imenovani Damjan Zupančič, Franci Rovšek in Nataša Rupnik. Obravnavali in potrdili so predračunske lastne cene storitev gospodarske javne službe Komunale Novo mesto ter sprejeli Sklep o spremembi sklepa o določitvi cen programov in dodatnih znižanj v javnem vrtcu Občine Mirna Peč. Obravnavali in potrdili so izbrano idejno rešitev za prostorsko ureditev pritličja stare šole v Mirni Peči.

Agata Klavara, občinska uprava

Vadba v telovadnici šole

Torek, 18 - 19.00
Vadba za ženske

Torek, 20 - 21.30
Nogomet

Sreda, 19 - 20.00
Funkcionalna vadba z elementi pilatesa

Petek, 19.30 - 21.30
Košarka

Sobota, 19-20.30
Nogomet

Organizator:
ŠRD Mirna Peč

Pri šoli postavljena razstava Odprta arhitektura

Med 21. julijem in 9. septembrom je bila na aveniji pred vhodom OŠ Tone Pavčka na ogled pregledna razstava članov Društva arhitektov Dolenjske in Bele krajine z naslovom Odkrita arhitektura. Pred tem je razstava gostovala že na devetih različnih lokacijah. Na panojih se predstavlja kar 29 dolenjskih in belokranjskih arhitektov, med njimi sem kot domačinka razstavljala arhitektka Mateja Muhič. Razstavo sta otvorila predsednik društva

Igor Derlink in župan Andrej Kastelic, ki sta med drugim izpostavila tudi namen razstave - spodbuditi širšo javnost k razmisleku o pomenu kakovostnega strokovnega dela za ustvarjanje boljšega in lepšega okolja.

Med razstavljenimi objekti jih je večina postavljenih na območju delovanja društva, nekaj pa jih stoji na drugih koncih domovine pa tudi v tujini. Poleg fotografij objektov se na panojih znajdejo tudi skice in načrti ter predstavitev avtorjev z nagradami in najpomembnejšimi deli. Predstavljenih je pet poslovnih objektov, dva industrijska objekta, en večstanovanjski in deset individualnih stanovanjskih objektov, tri počitniške hiše, šest objektov, namenjenih izobraževanju in športu, dva sakralna objekta in pet drugih javnih objektov ter po en hotel, urbanistična in krajinsko arhitekturna ureditev.

Mateja Muhič

Gradnja športne dvorane se odvija po načrtih

Gradnja objekta poteka v skladu s terminskim planom. Postavljeni so temelji, nadaljuje se gradnja sten. Oktobra začetek postavljanja lesene montažne strešne konstrukcije

Občina Mirna Peč je po uspešno zaključenem javnem razpisu v maju s podjetjem SGP Zidgrad Idrija podpisala pogodbo o gradnji športne dvorane ob Osnovni šoli Toneta Pavčka v Mirni

zakoličba gradbene jame, geomehanska analiza tal), z zaključkom šolskega leta konec junija pa je izvajalec začel s samo gradnjo. Izveden je že izkop gradbene jame (odstranitev obstoje-

zasipom gradbene jame ob objektu. V začetku oktobra je načrtovan začetek izvedbe lesene montažne strešne konstrukcije in strehe.

Cilj občine je, da bo objekt do konca koledarskega leta pokrit oz izveden do III. gradbene faze. V letu 2017 se bodo nadaljevala dela v objektu: pregradne stene, elektro, strojna in obrtniška dela ter položitev parketa. Stroškovno je projekt razdeljen na 50 % stroškov v vsakem koledarskem letu. Zaključek gradnje je predviden v juniju 2017, temu pa bo sledil nakup opreme.

Skupna vrednost opreme brez DDV je dobrih 312.200,00 evrov (380.884,00 z DDV), zato bo nakup le te verjetno potekal fazno, in sicer najprej nakup opreme za izvajanje športne vzgoje, nato pa še nakup opreme za izvajanje prireditev. Začetek uporabe dvorane je predviden v šolskem letu 2017/2018.

Nataša Rupnik, občinska uprava

Peči v skupni vrednosti 789.109,92 evra brez DDV (962.714,11 evra z DDV). Zasnova dvorane temelji na potrebi šole po dveh vadbenih enotah ter s športnega vidika zahtevam igre košarke na najvišjem državnem nivoju. Skupna dimenzija objekta s servisnim delom je 33,10 m X 35,65 m x 11,80 m, od tega predstavlja vadbeni del 33,10 m x 29,80 m x 7 m, ki se s premično zaveso razdeli na dve šolski vadbeni enoti 16 m x 24,30 m x 7 m. Z novo dvorano bo šola dobila še enkrat večje športne površine, kot jih ima v obstoječi telovadnici ob objektu stare šole, ter ustrezne pogoje za razvoj različnih športov.

Gradnja objekta poteka v skladu s terminskim planom. V juniju so potekala pripravljala dela (ureditev gradbišča,

čih nasipov, široki izkop gradbene jame, ureditev odvodnjavanja jame in geomehanska analiza izkopane jame) ter temelji objekta (nasip tamponske blazine, izvedba podložnega betona, zakoličba, temeljenje, hidroizolacija temeljev). V septembru se dela nadaljujejo z gradnjo sten s hidroizolacijo ter

Posek dreves na pokopališču Mirna Peč

Občina bo letos in prihodnje leto opravila posamezna vzdrževalna dela na pokopališču Mirna Peč, za kar bo v proračunu občine potrebno zagotoviti dodatna finančna sredstva. Prednostno bo potrebno izvesti naslednja dela:

- obsekati drevesa ob dostopni poti do mrliške vežice in nad novim delom pokopališča in mrliško vežico z uporabo avto dvigala ter demontirati in ponovno namestiti zaščitno ograjo ob poti;
- z mulčerjem odstraniti robidovje in plevel pod pešpotjo slovesa oz. okoli obzidja;
- obnoviti obzidje (t.i. cvinger) na starem delu pokopališča, prednostno na najbolj dotrajenih delih in postopoma v celoti;
- odstraniti breze ob spomenikih padlih pri mrliški vežici in preraščene ciprese na starem delu pokopališča. Za uporabnike so postale zelo moteče štiri ciprese na zgornjem delu starega pokopališča (na sliki), ki močno in skozi celo leto odmetavajo iglice po okoliških spomenikih. Občina bo ciprese na priporočilo strokovnjakov odstranila, takoj ko bo to mogoče. Zaradi težavnosti odstranitve navedenih dreves (težka dostopnost, uporaba avtodvigala, zaščita grobov in končno spravilo lesa in vejevja...) vse uporabnike grobov prosimo za potrpežljivost in strpnost v času izvajanja del.

Mira Barbo, občinska uprava

SUHOKRANJSKI VODOVOD

Črpališče in tlačni vod za varnejšo in kakovostnejšo vodooskrbo

Aktivnosti na projektu, ki bo občini Mirna Peč zagotovil 18 km novih ali hidravlično izboljšanih vodovodov, se v času dopustov niso ustavila. 16. julija 2016 se je v Žužemberku le uresničil dolgo pričakovan podpis pogodbe o sofinanciranju kohezijskega projekta o oskrbi s pitno vodo Suhe krajine. Pogodbo v višini približno 36 milijonov evrov so podpisali župani občin Žužemberk, Mirna Peč, Dolenjske Toplice, Kočevje, Dobrepolje in ministrica za okolje in prostor Irena Majcen.

13. septembra pa so župani na novinarski konferenci v Žužemberku novinarje seznanimi z vsebinami, ki jih bo v naslednjih treh letih projekt zagotovil v njihovih občinah, župan občine Žužem-

danje ceste H1), Postaja – Trg – Malenska vas – Šranga – Jablan, proti koncu naslednjega leta pa je načrtovan tudi pričetek izgradnje (hidravlične izboljšave) cevovoda med Biško vasjo in Mirno

berk Franc Škufca pa je širše predstavil tudi dosedanja potek pred desetimi leti zastavljenega projekta petih občin.

V naši občini se v teh dneh gradi objekt črpališča na vrtini PG-1, ki bo skupaj z lansko leto dokončanim tlačnim vodom zagotovil dodatni vodni vir za občino in s tem varnejšo in kakovostnejšo vodooskrbo. Objektu črpališča bo že v letu 2017 sledila izgradnja vodovodov na relacijah: Hmeljčič – Mali Kal (do nek-

Pečjo. Seveda bodo v sklopu projekta uresničene še druge prepotrebne povezave cevovodov, in sicer med naselji: Vrhpeč in Jordankal, Malenska vas in Golobinjek, Dolenji Globodol in Brezova Reber... V naslednjih treh letih bo občina za ta projekt namenila približno milijon evrov lastnih sredstev, pri čemer je skupna vrednost projekta v občini Mirna Peč ocenjena v višini 4,35 milijona evrov brez DDV.

Andrej Kastelic, občinska uprava

V Mirni Peči našli ostanke protiturške utrdbe in slovansko grobišče

Arheološke raziskave pri cerkvi sv. Kancijana v Mirni Peči

V letu 2017 bo 100 let od dograditve cerkve sv. Kancijana v Mirni Peči. Župnija in Občina Mirna Peč želita za praznovanje s tlakovanjem urediti okolico ter v tlaku predstaviti v ustnem izročilu močno prisoten in na skicah in ob gradnji cerkve upodobljen in natančno izmerjen protiturški tabor. Presentacija bi z zgodovinskega in arheološkega vidika dopolnila podobo Mirne Peči.

Župnija v Mirni Peči je bila ustanovljena leta 1112 ali 1122 in sodi med najstarejše na Dolenjskem, prvič je v pisnih virih omenjena leta 1135. Okrog cerkve je bilo do leta 1825 pokopališče. V prazgodovini so zgradili utrjeno gradišče na vzpetini Sv. Ana, ki na severni strani omejuje mirnopoško kotlino. Za poselitev v rimskem obdobju, času preseljevanja in času po koncu preseljevanja ljudstev, vse do danes še nismo imeli podatkov. Vprašanje, ki se je vedno porajalo, je, zakaj so župnijo ustanovili v Mirni Peči, ki ni imela niti v ustnem izročilu izpričane niti s strokovno metodo dokazane kontinuitete poselitve.

Ustno izročilo omenja tabor okrog cerkve. Okoli leta 1500 so zaradi vse pogostejših roparskih napadov, plenilskih oddelkov turške vojske zgradili **protiturški tabor**, ki ga je leta 1603 ali 1604 skiciral Ivan Klobučarič. V Mirni Peči in bližnji okolici ni bilo utrjenih zgradb, ka-

Pogled na cerkev sv. Kancijana in linijo tabora

mor bi se pred nevarnostjo lahko zateklo prebivalstvo. Ruševine protiturškega tabora so uporabili pri gradnji šole. Med drugo svetovno vojno so okrog cerkve Italijanski vojaki kopali vojaške rove. Cerkev je močno po-

škodovano tudi topovsko obstreljevanje leta 1944. Predvidevali smo, da je odnašanje kamna za gradnjo, kopanje rogov in obstreljevanje poškodovalo temelje tabora. Zaradi preverjanja stopnje in obsega ohranje-

nosti je odgovorna konservatorica ZVKDS Katarina Udovč predpisala pregled območja z georadarsko raziskavo ter preverjanje let z izkopom arheoloških sond. Georadarske analize so nakazovale ostanke več zidanih struktur in stolp domnevnega protiturškega obzidja. Ekipa arheološkega biroja Magelan skupine d.o.o. je pod vodstvom arheologa Luke Rozmana opravila predhodne raziskave in dokumentiranje ob gradnji.

Na zahodni strani cerkve smo po odstranitvi utrditvenega nasutja na globini približno 0,6 m pričakovano odkrili ostanke pokopnikov. Okrog cerkve sv. Kancijana je bilo namreč do leta 1825 pokopališče. Izkop je pokazal, da je bil zgornji nivo pokopališča uničen tekom gradbenih aktivnosti v preteklosti. Ob župnišču smo izkopali **kostnico ovalne oblike**, ki jo je poškodoval moderen infrastrukturni vod. Kostnica je bila preprosto vkopana v zemljo in za-

Sonda s slovanskimi grobovi

Obrambni stolp

polnjena s kostmi brez spominskega obeležja oziroma arhitekture.

Vanjo so položili kosti pokopnikov, na katere so naleteli ob predstavitvi pokopališča ali pa ob dograditvi cerkve ali župnišča. Na zahodni in severni strani cerkve se je tik pod današnjo hodno površino pokazalo obzidje, vezano z malto, ki je v globino segalo do 1,30 m. Odkrili smo, da

prepoznali še najmanj dva groba enake usmerjenosti. Vsi so bili vkopani v sterilno geološko osnovo. O grobišču in pokopnikih sta največ podatkov zaenkrat razkrila grobova, ki sta ležala vzdolž severnega in zahodnega profila. Kislost prsti, s katero sta bili grobni jami zasuti, je v dobršni meri botrovala uničenju skeletov. Od obeh skeletov se je ohranilo nekaj

Bronast nakit: obsenčna obročka in uhan

je bil nadzemni del obzidja širok 0,8 m ter ohranjen v višini le ene vrste kamnov, podzemni del pa je bil širine

Poškodovana kostnica, prvotno ovalne oblike

1,0 m. Nivo hodne površine je bil okoli leta 1500, v času gradnje zidu, približno pol metra nižji od današnjega. Poleg obrambnega zidu smo dokumentirali tudi **okrogel obrambni stolp**. Linija zidu se zaključuje pod župniščem.

Pod temelji obzidja, na zahodni strani cerkve, smo odkrili človeško lobanjo, ki je dala slutiti, da smo odkrili starejše grobišče, kot smo ga poznali do sedaj. Slabo vidna grobna jama je bila orientirana v smeri Z-V. Po poglobitvi smo

lobanjskih in odlomki dolgih kosti. V prvem grobu smo ob lobanji odkrili tri pridatke in sicer bronast grozdasti uhan z lokom iz žice ter dva bronasta obsenčna obročka, v drugem pa smo prav tako ob lobanji evidentirali dva bronasta obsenčna obročka ter ob desni golenici bronast prstan. Takšen nakit je krasil (Slovanke) pripadnice Slovanov, ki so na tem območju živele v 10. oziroma na začetku 11. stoletja. Glede na dejstvo, da smo na ca. 15 m² izkopali **dva slovanska grobova**, dokumentirali pa še nadaljnjih osem, smelo trdimo, da je v zgodnjem srednjem veku v mirnopeški dolini živel kar velika skupnost. V potrditev si želimo, da bi se arheološke raziskave nadaljevale prihodnje leto. Na Dolenjskem poznana grobišča Slovanov so v Trebnjem in Camberku nad Cerovim logom in Beli Cerkvi.

Katarina Udovč, ZVKDS, in Luka Rozman, Arheološki biro Magelan skupina
Foto: Magelan skupina, Agata Klavora

Letovanje otrok na Debelem Rtiču 2016

Letos je na Debelem Rtiču od 10. do 17. julija in od 17. do 24. julija letovalo 269 otrok, starih od 6 do 16 let, iz vseh dolenjskih osnovnih šol. V prvi izmeni je bilo 138 otrok, v drugi 131. Razporejeni so bili v 12 skupin, za njih pa so skrbeli pedagoški vodja, 12 vzgojiteljev in dva pomočnika.

S pripravi, izborom in izobraževanjem mentorjev smo začeli že maja. Letos smo uvedli delavnice, ki jih izvajamo z vsemi otroki in obsegajo zdravo prehrano, prvo pomoč in sproščanje. Tudi starše smo povabili pred odhodom na letovanje na sestanek, kjer jim je predavala pedagoginja o pripravah na letovanje otrok in staršev, ki imajo včasih s tem še večje težave kot sami

otroci. Program letovanja poleg vsakodnevnega kopanja in preživljanja časa na plaži obsega tudi zanimive ustvarjalne, športne in druge aktivnosti, ki jih z otroki izvajajo mentorji. Posebej dobrodošel je izlet z ladjico v Koper, kjer si privoščijo sladoled in ogledajo mesto, nepozabno doživetje pa je tudi nočno kopanje, ki ga izvedemo z vsako skupino enkrat v času letovanja. V prvi izmeni, kjer so imeli malo slabše vreme, sicer ni bilo težav, vsi otroci so se zdravi in veseli vrnili domov. Po prihodu z Debelega rtiča pa naredimo z vsako skupino mentorjev analizo in se pogovorimo, kje so bile težave in kako bi jih učinkovito reševali v naprej.

Za 190 otrok, ki imajo pogoste zdravstvene težave, letovanje znatno sofinancira Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, prispeva pa tudi vseh osem občin, v katerih otroci prebivajo. Določen delež doplačajo starši, za otroke, ki so iz socialno šibkejših družin, paprispevajo tudi krajevne organizacije Rdečega križa. Organizacija letovanja je tradicionalna v Območnem združenju RK Novo mesto, ker vemo, da na ta način omogočamo marsikomu od otrok prvo izkušnjo obiska morja in vsaj del počitnic brez računalnikov in mobilnih telefonov v naravi z ogromno gibanja.

Barbara Ozimek, OZRK Novo mesto

V Mirni Peči defibrilator namestili ob vhodu v kulturni dom

Avtomatski eksterni defibrilator (AED) je prenosna elektronska naprava, ki je sposobna zaznati zastoj srca pri človeku. S pomočjo električnega sunka pa lahko srce ponovno požene in s tem reši življenje. Uporaba je varna in enostavna, saj ga lahko uporablja prav vsak.

Sam po sebi pa aparat seveda ne rešuje življenj, je pa izredno dobrodošel dodatek pri oživljanju s pritiski na prsni koš (masažo srca) in umetnim dihanjem. Z oživljanjem z uporabo AED lahko posameznik naredi toliko kot celotna reševalna ekipa, ki prispe kasneje, in reši življenje.

POMNITE!

Samo uporaba AED, brez stiskov prsnega koša in umetnega dihanja, je neučinkovita.

Prednost avtomatskega zunanjega defibrilatorja (AED), ki je vedno nameščen na javnem mestu in je tako najbolj priročen ter hiter način pomoči, je, da je prvenstveno namenjen laikom. AED je varna naprava, ki sama prepozna srčni ritem. Če je t.i. defibrilacija potrebna, na

AED - naprava za oživljanje ob zastoj srca

to opozori in tistega, ki nudi pomoč, glasovno z navodili vodi skozi celotni postopek oživljanja do prihoda reševalcev.

V Zdravstvenem domu Novo mesto so se v sklopu projekta AED odločili okrepiti prvi člen tako imenovane »verige preživetja«, ki ga imenujejo tudi laična prva pomoč. V ta namen so in bodo tudi v prihodnje na različnih lokacijah namestili več AED-jev. Na vseh točkah namestitve AED-ja nameravajo organizirati tudi izobraževanja o uporabi AED-ja in temeljnih postopkih oživljanja. V Mirni Peči je AED naprava za oživljanje postavljena ob vhodu v kulturni dom.

Ljudmila Bajc

Naprava za oživljanje AED ob vhodu v Kulturni dom Mirna Peč

Zala spet doma

11-letna Zala s Poljan pri Mirni Peči, deklica, ki jo je ob rojstvu zaznamovala cerebralna paraliza, do sedaj ni mogla sama hoditi, česar si je in si še zagotovo najbolj želi.

V društvu smo prisluhnili njenim željam in se vključili v razne humanitarne akcije z namenom, da dodamo kamenček v sestavljanje za odhod v Ameriko, kjer so ji uspešno opravili dve operaciji. Zdoma je bila 36 dni, 28. avgusta pa se je z mamico Janjo in spremljevalko Petro vrnila domov.

Vaščani Poljan so Zali ob vrnitvi iz Amerike pripravili prisrčen sprejem na vaškem igrišču.

Iskreno dobrodošli! Zalino stanje se je po operaciji izboljšalo, saj je s pomočjo hodulje že naredila samostojne korake. Mamica nam je tudi povedala, da Zala zdaj svoje noge čuti čisto drugače kot pred operacijama. Potrebne bo pa še mnogo truda in vztrajnosti, da bo enkrat samostojno hodila. Ostala pa ji je sposobnost, da že napreduje v hoji. Zelo smo veseli! Čaka jo še naporna fizioterapija. Želimo ji, da bi s svojo močno voljo in optimizmom ter ob pomoči vse družine, še posebno staršev, premagala vse ovire in se nam kar najhitreje pridružila večkrat tu, na igrišču.

Naj ji bo ves svet dosegljiv s svojimi lastnimi nogami!
Srečno Zala, držimo pesti zate!

Jožica Plantan

Prijavite se na brezplačne izobraževalne programe

Program komunikacija, preprečevanje stresa, finančna pismenost, računalniška (digitalna) pismenost, zdravje na delovnem mestu, tuji jeziki, slovenščina za priseljence, zdrava prehrana in gibanje ... Zaposleni dobijo potrdilo o zaključenem programu in pridobljenih kompetencah.

PRIDOBIVANJE TEMELJNIH IN POKLICNIH KOMPETENC OD 2016 DO 2019: V tem času bosta Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in Evropski socialni sklad sofinancirala izobraževanje in usposabljanje zaposlenih za pridobitev temeljnih in poklicnih kompetenc, s poudarkom na razvoju kompetenc s področja informacijsko-komunikacijskih tehnologij. V osrednjem delu JV regije je konzorcij, ki ga vodi CIK Trebnje, partnerji pa smo RIC Novo mesto, Grm Novo mesto – center biotehnike in turizma ter RIC Novo mesto prijavil za sofinanciranje različne javnoveljavne programe za odrasle in programe za pridobivanje in razvijanje temeljnih kompetenc. Udeležba v programih bo za udeležence in delodajalce brezplačna.

VSEBINA IN TRAJANJE PROGRAMOV: komunikacija (ustna, pisna, verbalna, neverbalna, reševanje konfliktov ...), preprečevanje stresa, finančna pismenost, računalniška (digitalna) pismenost, zdravje na delovnem mestu, tuji jeziki, slovenščina za priseljence, zdrava prehrana in gibanje ... Večina programov traja 50 ur. Izvajali se bodo v dopoldanskem ali popoldanskem času, dvakrat tedensko, srečanja trajajo predvidoma po štiri šolske ure.

Zaposleni dobijo potrdilo o zaključenem programu in pridobljenih kompetencah.

CILJNA SKUPINA: zaposleni, ki so nižje izobraženi (manj kot štiriletna srednja šola oziroma ISCED 1-2) in manj usposobljeni, s poudarkom na starejših od 45 let, vendar bodo v tem letu vključeni vsi, ki so za usposabljanje zainteresirani, saj razpis omogoča določen delež odstopanj

LOKACIJA IZVAJANJA PROGRAMOV: prostori RIC-a Novo mesto (Topliška cesta 2, Novo mesto) ali prostori delodajalca

VEČ INFORMACIJ O PROGRAMIH NA
www.ric-nm.si/si/projekti/nacionalni/tpk

Dobrodelna akcija za družino Mahnič

Dobrodelna akcija v Mirni Peči bo kmalu zaključena

Območno združenje RK Novo mesto je konec lanskega leta začelo s pomočjo pri izboljšanju stanovanjskih razmer družini iz Mirne Peči, kjer je hudo zbolel oče. S pomočjo dobrodelnih podjetij in posameznikov smo usposobili srednjo etažo nove hiše tako, da se bo mlada družina kmalu lahko preselila. Ena hčerka je začela obiskovati osnovno šolo, zato bo selitev v večje prostore dobrodošla, da se bo lahko pripravljala za pouk.

Na pomoč družini se je odzvalo veliko dobrih ljudi, ki so podarili gradbeni material in delo, zbirali pa smo tudi prostovoljne prispevke. Predvsem so se na skupno prošnjo RK Novo mesto, občine in nekaterih dejavnih obča-

nov odzvali podjetniki in obrtniki iz občine Mirna peč in okolice. Z njihovo pomočjo so uredili omete, tlake, zgradili notranje stopnice, nabavili in položili keramiko, opremili kopalnico, priklopili vodo in opremili otroško sobo in kuhinjo z vsemi kuhinjskimi aparati. Centralno napeljavo smo dobili po znižani ceni in jo pokrili iz zbranih donacij. Družina je sama nabavila čistilno napravo in pokrila nekatere druge stroške, povezane z izdelavo zgornje etaže. Do cilja nas loči ureditev klančine do vhoda, ki bo omogočala dostop invalidu. Na koncu se želimo zahvaliti prav vsem, ki so prispevali v akciji za družino, ki je potrebovala pomoč. Povabili bomo vse donatorje in pokazali, kaj se lahko postori, če se stopi skupaj. Najbolj zadovoljna in hvaležna pa je družina, ki bo v novih prostorih zaživela.

Sekretarka OZRK NM Barbara Ozimek

Glasbena šola diatonične harmonike v Mirni Peči

Program glasbene šole je eden od neobveznih javnih vzgojno-izobraževalnih programov, ki ga izvajajo javne in zasebne glasbene šole. Organizacija glasbenih šol je v pristojnosti občin, le te tudi zagotavljajo prostore ter sredstva za materialne stroške, država pa zagotavlja sredstva za plače delavcev. V skladu z mrežo javnih glasbenih šol in veljavnimi normativnimi pogoji Občina Mirna Peč ne more ustanoviti svoje glasbene šole, ampak je program glasbene šole za mirnopoške otroke zagotovljen v okviru Glasbene šole Marjana Kozine Novo mesto.

Pri Sandiju Ravbarju zadnja tri leta pridno vadi že kar nekaj mirnopoških otrok, vendar se vsi ne odločajo za opravljanje izpita in pridobitev uradnega spričevala.

Otroci se lahko v glasbeno šolo vključijo na podlagi vsakoletnega javnega razpisa in opravljenega sprejemnega preizkusa (slednji ni obvezen za program glasbene pripravljavnice). Izobraževanje otrok v okviru javnega programa glasbene šole je brezplačno, starši pa v skladu s sklepom šole plačujejo del materialnih stroškov pouka v novomeški glasbeni šoli, ki trenutno znaša 20,86 evra mesečno.

Želja Občine Mirna Peč je, da se glasbeno izobraževanje približa občanom, zato so v preteklosti že večkrat potekali pogovori z Glasbeno šolo Marjana Kozine Novo mesto o oblikovanju dislo-

ciranega oddelka v Mirni Peči, vendar v preteklih letih ni bil izpolnjen pogoj potrebnega števila vključenih otrok, to je 16 otrok na posamezen program (inštrument) glasbene šole.

V sklopu razvijanja različnih aktivnosti v spomin pokojnemu mirnopoškemu rojaku harmonikarju Lojzetu Slaku in na podlagi različnih pobud ter interesa otrok po učenju tega inštrumenta občina vse bolj razmišlja o oblikovanju oddelka glasbene šole učenja diatonične harmonike, da bi na ta način ohranila bogato glasbeno dediščino kraja.

Po proučevanju možnosti je občina ugotovila, da v novomeški glasbeni

šoli trenutno nimajo razpoložljiv ustrezen kader za poučevanje diatonične harmonike, zato se je občina povezala z Glasbeno šolo Trebnje in na začetku letošnjega leta na Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport posredovala predlog za pridobitev dodatnega programa za učenje diatonične harmonike, v skladu s katerim bi občina zagotovila prostor v objektu stare šole, Glasbena šola Trebnje pa potreben kader. Ministrstvo programa zaradi pomanjkanja sredstev ni odobrilo, je pa občino napotilo, da rešitve išče v okviru obstoječe mreže glasbenih šol ali v povezavi s kulturnimi projekti.

Osnovni pogoj za ustanovitev oddelka ali glasbene šole diatonične harmonike je zadostno število učencev, zato bo občina še naprej spodbujala učence v vključevanje v glasbeno šolo. Otroci se lahko še vključujejo v Glasbeno šolo Marjana Kozine Novo mesto, v kolikor so prosta mesta tudi v Glasbeno šolo Trebnje, kjer morajo starši le plačati mesečni znesek za materialne stroške pouka. Zadnja tri leta pa je v Mirni Peči otrokom na voljo tudi zasebno poučevanje igranja diatonične harmonike, ki ga izvaja Sandi Ravbar.

Sandi Ravbar je profesor harmonike, zaposlen v Glasbeni šoli Trebnje. V prostorih stare šole nudi učenje diatonične harmonike, ki vsebuje praktično in teoretično znanje. V dogovoru z Glasbeno šolo Trebnje lahko otroci na koncu šolskega leta delajo tudi izpite iz diatonične harmonike in prejmejo uradno spričevalo. Program je za sedaj samoplačniški. Da bi bil strošek učencev čim manjši, občina pokriva materialne stroške prostora, prizadevala si bo pridobiti dodaten denarni vir iz evropskih sredstev, dolgoročno pa je želja občine pripeljati v Mirno Peč oddelek javne glasbene šole diatonične harmonike.

Nataša Rupnik, občinska uprava

Območno združenje RK Novo mesto ima novega predsednika

Novomeško območno združenje Rdečega križa je konec junija, na izrednem občnem zboru članov, izvolilo novega predsednika Marjana Grahuta iz Šmarjete, ki je bolj poznan kot dolgoletni ravnatelj Dijaškega doma Novo mesto. Nasledil je mag. Mojco Špec Potočar, ki je novomeški Rdeči križ vodila sedem let.

Ob izvolitvi je nov predsednik povedal, da so pred Rdečim križem stalno novi izzivi, od pomoči najranljivejšim skupinam prebivalstva, do vzgoje in vključevanja mladih, najpomembnejše zanj pa bo krepitev prostovoljstva in vrednotenje dela, ki ga opravijo prostovoljci.
B. O.

Nov bibliobus tudi v Mirni Peči

Na začetku šolskega leta so pred OŠ Toneta Pavčka predstavili novo vozilo, ki ga je novomeška Knjižnica Mirana Jarca s pomočjo občin in ministrstva kupila za izvajanje programa Bibliobus. Drugega septembra so vozilo v namen predali v Novem mestu, tri dni kasneje pa so vozilo pripeljali tudi pred mirnopeško osnovno šolo. Šola je pripravila krajši program, v katerem je prisotne nagovoril direktor knjižnice Borut Novak, zatem pa so si novo pridobitev osnovnošolci tudi ogledali. Nov biblio-

bus je večji od prejšnjega in ima dvizžno rampo. Bibliobus je namenjen predvsem uporabnikom s posebnimi potrebami, starejšim, otrokom in prebivalcem oddaljenih krajev, saj bo veliko prijaznejši in dostopnejši, omogočal pa bo izposojanje kar 7000 enot knjižničnega gradiva. V Knjižnici Mirana Jarca so se uspešno prijavi na razpis Ministrstva za kulturo in za nakup bibliobusa pridobili 200.000 evrov državnih sredstev. Razliko v višini do 100.000 evrov se je zavezalo sofinancirati osem dolenjskih občin (Novo mesto, Šentjernej, Žužemberk, Straža, Dolenjske Toplice, Šmarješke Toplice, Škocjan in Mirna Peč).

Bibliobus bo v Mirno Peč prihajal ob torkih popoldne tako kot dosedaj. Bralce pa vabi na izposojanje še na Postaji, Dolenjem in Gorenjem Globodolu ter Jablanu.

Ljudmila Bajc, foto: arhiv knjižnice

Uspešni nastopi mirnopeškega kolesarja Aljaža Jarca

Mladi mirnopeški kolesar Aljaž Jarc, član KK Adria Mobil, nadaljuje z odličnimi nastopi v kategoriji mladincev. Kot član mladinske reprezentance je v sezoni 2016/2017 nastopil na lanskih mladinskih olimpijskih igrah EYOF v Tbilisu ter na priznani mladinski dirki Paris-Roubix, ki predstavlja uvod

v znamenito dirko po Franciji. Na junijskem državnem cestnem prvenstvu je zasedel 4. mesto, z dvema zmagama pa v skupni razvrstitvi dirk za Pokal Slovenije trenutno zaseda 2. mesto. Konec septembra se je vrnil z močne mednarodne dirke v Judendorfu v Avstriji.

Nataša Rupnik, foto: arhiv KK Adria Mobil

Nik Dragan se razvija v odličnega košarkarja

Nekdanji mirnopeški učenec Nik Dragan se razvija v odličnega košarkaša. Z reprezentanco do 16 let so na letošnjem evropskem prvenstvu divizije B v Sofiji osvojili tretje mesto

in se s tem uvrstili v divizijo A. Nik Dragan pa je bil izbran tudi v najboljšo peterko prvenstva. Skupaj z Rusom Aleksandrom Šaškovom (Rusija) je bil najbolj učinkovit igralec evropskega prvenstva divizije A (povprečni indeks 21,1). Povrh pa je bil Nik tudi prvi skakalec tekmovalja in kapetan reprezentance. S povprečjem 16 točk in 13,4 skoka na tekmo, je bil najboljši strelec in skakalec slovenske reprezentance. Nik nadaljuje svojo kariero v vrstah mladinske ekipe Union Olimpije, v letošnjem letu pa ga bomo kot posojenega igralca lahko videli v škojeloški LTH Castings.

Nataša Rupnik, foto: FIBA Europe

Na mirnopeški slavnostni seji podelili občinska priznanja

Praznovanje 17. praznika Občine Mirna Peč se je 17. junija začelo s slavnostno sejo, na kateri so podelili občinska priznanja. Plaketo Občine Mirna Peč sta prejeli Marija Gabrijel, ki je z delovanjem na področju kulture in društvenih dejavnostih pripomogla k prepoznavnosti in ugledu občine Mirna Peč, predvsem pa k dobrim medsebojnim odnosom in kulturnemu življenju kraja, in Slavka Derganc, dolgoletna predsednica mirnopeške krajevne organizacije Rdečega križa, za njeno nesebično delovanje na področju humanitarne dejavnosti; Vladislava Vidic pa Priznanje župana kot pobudnici in organizatorici obširne akcije Korakajmo z Zalo, ki je prerasla okvirje občine in Dolenjske.

Župan Kastelic je v svojem govoru izpostavil naloge in projekte, ki potekajo po zastavljenih načrtih in izrazil pričakovanje uresničitve zastavljenih ciljev. Seje so se udeležili tudi župani in podžupani sosednjih občin, častni občan Občine Mirna Peč Anton Pust ter občinski nagrajenci preteklih let, večnamenski prostor v Kulturnem domu pa je bil poln do zadnjega kotička, saj so nagrajenkam podporo in priznanje s svojo prisotnostjo izrazile tudi njihove družbene kolegice. Letošnji praznik so Mirnopečani poimenovali Mirna Peč na nogah, kajti poudarek vseh prireditev, ki so se odvijale, je bila dobrodelnost. Občina Mirna Peč je s sodelujočimi društvi in OŠ Toneta

Zalini nasmešek je največja zahvala

Pavčka pripravila vrsto prireditev, na katerih so zbirali dobrodelna sredstva za mirnopeško učenko Zalo, ki julija odšla na zahtevno operacijo hrbtenjače v ZDA.

V kulturnem programu je nastopila mlada pevka Vanessa Nina Borsan s korepetitorko Petro Jerič, program je povezovala Ljudmila Bajc. Po končani slavnostni seji se je v atriju Kulturnega doma odvil Festival mirnopeških vin, kjer so članom Društva mirnopeških vinarjev podarili priznanja za najboljše ocenjena vina. Sledila je degustacija najboljših vin, na igrišču pri stari osnovni šoli pa veselica z ansamblom Ceglar, skupino Gadi in Rock defect.

L.B., Foto: Foto Asja

Župan Kastelic z občinskimi nagrajenkami (z leve) Vladko Vidic, Marijo Gabrijel in Slavko Derganc

Večnamenski prostor v kulturnem domu je bil poln do zadnjega kotička. Slavnostne seje se je udeležil tudi častni občan Občine Mirna Peč Anton Pust.

Zipline za Zalo

V okviru občinskega praznika, ki je imel letos humanitarni pridih, smo sodelovali tudi člani Jamarskega kluba Novo mesto. V okviru prireditve Korakajmo z Zalo smo jamarji najmlajšim udeležencem pohoda v Zijalo pripravili presenečenje.

Vsaj misli smo, da bo. Kasneje so nam učiteljice zaupale, da so se otroci na celotni šestkilometrski poti ves čas pogovarjali samo o spuščanju po napeti vrvi.

Prečnico smo že v četrtek popoldan napeli v Zijalu, pod 35 metrov visoko skalno pečino, tik nad izvirom Temenice. Pripravili smo dve možnosti in se odločili za malo manj adrenalinsko, bolj prilagojeno majhnim otrokom. Zaradi varnosti smo vso opremo pospravili še isto popoldne.

V soboto zjutraj smo ponovno napeli vrvi in očistili pobočje, po katerem so se otroci vzpenjali do zgornjega pritrdišča, nametane steklovine in odpadnega železa. Pripravili smo še varovalno vrv in zaščitili celotno območje. Zvoki harmonikarjev so napovedovali prihod nadobudnežev, kljub temu pa smo bili nemalo presenečeni, kako hitro se je nabralo več kot 30 učencev prve triade, ki so čakali, držeč se za varovalno vrv. Spuščanje je potekalo hitro in brez zapletov. Najbolj zagnani so seveda morali spust ponoviti, kljub temu pa so zadnji otroci skupaj z mentorji in starši že ob 12. uri zapustili Zijalo.

Opremo smo pospravili in zložili, malo pomalicali in škatlo z zbranimi prostovoljnimi prispevki odpeljali organizatorjem celotne prireditve.

Na akciji smo sodelovali Anže Tomšič, Andrej Jaklič, Primož Paterneš, Anton Tramte, Jože Tomšič, Andrej Gašperič, Črt Bučar, David Gašperič in Zdravko Bučar.

Andrej Gašperič

9. FESTIVAL MIRNOPEŠKIH VIN

Podeljenih tudi šest zlatih in šest velikih zlatih medalj

Društvo vinogradnikov je v sklopu občinskega praznika v petek, 17. junija 2016, pripravilo že tradicionalni Festival mirnopeških vin. V atriju pred občinsko stavbo se je na stojnicah s svojimi nagrajenimi vini predstavilo pet najbolje ocenjenih vinogradnikov z letošnjega ocenjevanja v sklopu 44. Tedna cvička, ki je med 7. in 9. majem potekal v Trebnjem. V društvenem hramu je bilo mogočeokusiti tudi druga nagrajena vina z društvenega ocenjevanja ter ocenjevanja v sklopu Tedna cvička.

V sklopu uradnega dela festivala, ki ga je vodil vodja degustacijske sekcije Aleš Žagar, so obiskovalce nagovorili predsednik društva Zvone Papež, župan občine Mirna Peč Andrej Kastelic in cvičkova princesa Anja Mrhar. Po nagovorih je sledila slavnostna podelitev priznanj in medalj z minulega Tedna cvička. Podeljenih je bilo 12 pisnih priznanj, 16 srebrnih medalj, šest zlatih medalj in šest velikih zlatih medalj, med katerimi so bili kar trije prvaki svojih kategorij.

Najvišja priznanja – veliko zlato medaljo za cviček - so prejeli Marjan Pa-

pež (ocena 16,33), Marjan Primc (ocena 16,23) in Zvone Papež (ocena 16,20). Prvak dolenjskega rdečega je postal Janez Dular (ocena 16,83), prvak sorte beli pinot Brane Granda (ocena 18,13) in prvak sorte rumeni muškati Matej Granda (ocena 18,23).

Čestitamo vsem nagrajenim vinogradnicam in vinogradnikom, vas pa že sedaj vabimo, da se nam pridružite tudi naslednje leto, ko bo na vrsti že jubilejni 10. Festival mirnopeških vin.

DV Mirna Peč

Obiskovalci Festivala mirnopeških vin so najboljšo kapljico lahko tudi degustirali.

Člani Društva vinogradnikov Mirna Peč, prejemniki priznanj, so se tudi letos odlično izkazali.

Četrtrič po Poti Slakove in Pavčkove mladosti

Blizu petsto pohodnikov, ki so tudi letos prišli iz različnih krajev Slovenije, se je podalo na četrti pohod po Poti Slakove in Pavčkove mladosti kot osrednjim dogodkom 17. občinskega praznika občine Mirna Peč. Pohod je organiziralo Turistično društvo Mirna Peč in prizadevni člani sekcije ljubiteljev Slakove glasbe Mali Kal, tako kot ostale prireditve pa je bil namenjen dobrodelnosti - za deklico ZALO!

Vreme je bilo naklonjeno in domačini so poželi čestitke tako za organizacijo kot pogostitve, ki so se vrstile že kmalu od začetka pohoda dalje. Udeleženci so bili nad pohodom navdušeni, še posebej pa nad dobrodošlico na Malem Kalu ter seveda kulturnim programom. Do spomenika Lojzeta Slaka na domačijo Barbovih so pohodnike popeljali domači harmonikarji iz Malega

Kala, kjer se je nato odvijal kulturni program, v katerem so sodelovali člani Društva harmonikarjev Mirna Peč. Pohoda so se tudi letos udeležili posamezni člani Slakove družine, gospa Ivanka Slak pa je udeleženke pohoda pozdravila pri Slakovem spomeniku. Nadaljevalo se je druženje, ob spremljavi harmonike je marsikdo tudi zaplesal. Pohodniki so

si z zanimanjem ogledovali tudi priložnostno spominško zbirko o življenju in delu Lojzeta Slaka. Mlade pevke in recitatorke OŠ Toneta Pavčka pod vodstvom mentorice Tatjane Kupljenik pa so pred Pavčkovim domom v Šentjuriju pripravile pravo glasbeno poslastico. Vrstile so se recitacije našega poeta o življenju in ljubezni Toneta Pavčka in uglasbena poezi-

ja, ki je pohodnike kljub vročini kar prikovala na mestu. Tudi pri izvedbi letošnjega pohoda so sodelovala številna mirnopeška društva, OŠ Toneta Pavčka pa tudi posamezniki. Turistično društvo je del sredstev namenilo deklici Zali, zbrana sredstva na startu in med pohodom pa so predali Zalinim staršem na nedeljskem koncertu Ditke in Ferija Lainščka.

Mira Barbo

Domačini iz Malega Kala so z glasbo pričakali pohodnike.

Udeležence je pozdravil predsednik Turističnega društva Mirna Peč Jože Barbo.

Župan Kastelic je Ivanka Slak presenetil s šopkom.

Praznovanje z dobrodelno noto uspešno zaključeno

V Mirni Peči je bilo od 17. do 19. junija pestro, zanimivo in dobrodelno. V sklopu prireditev letošnjega že 17. občinskega praznika pod naslovom "Mirna Peč na nogah" se je uspešno zvrstilo kar nekaj športnih, kulturnih in družabnih prireditev. Pri organizaciji in izvedbi so tako kot vsako leto pomagala domača društva in Osnovna šola Toneta Pavčka. Ob pokritju stroškov izvedbe vseh dogodkov so prireditve letos še bolj povezale vsa društva in Mirnopočane vseh treh dolin v prizadevanjih pomagati Zali. Na vseh prireditvah so namreč zbirali prostovoljne prispevke za 10-letno deklico Zalo, učenko OŠ Toneta Pavčka, ki je julija prestala zahtevno operacijo hrbtenjače v ZDA. Najbrž je bila ravno zaradi te humanitarne note Mirna Peč te dni dobesedno na nogah.

Praznovanje se je začelo s petkovo slavnostno sejo, na kateri je župan podelil dve plaketi in županovo priznanje trem ženskam, ki so v občini postale opažene predvsem zaradi svojega humanitarnega dela in delovanja v dobrobit drugih. Večer

se je nadaljeval s Festivalom mirnopoških vin in zaključil z druženjem ob zvokih ansamblov Ceglar, skupine Gadi in skupine Rock defect. Sobotni dan se je začel s 4. pohodom po Poti Slakove in Pavčkove mladosti, nadaljeval s pohodom v Zijalo in

konjeniškim pohodom ter nato še s kolesarjenjem po Mirnopoški pentlji in Mirnopoškim tekom na 10 kilo-

metrov. V tem času so se na prireditvenem prostoru igrisča pred staro osnovno šolo v Mirni Peči vrstili: prilagojen tek, kolesarjenje in igre za najmlajše, družine in osebe s posebnimi potrebami. Na stojnicah ob šoli pa so se s svojimi izdelki predstavljali tudi domači pridelovalci in društva, otroci pa so lahko jezdili ali se vozili s kočijo. Po zaključku športno rekreativnih aktivnosti, ki so vse potekale v znamenju zbiranja prostovoljnih prispevkov za Zalo, se je nadaljevalo zabavno popoldne s številnimi ansambli in programom, ki ga je vodil Darko Povše. Na travnatem delu igrisča pa je od 14. ure dalje potekalo gasilsko tekmovanje za pokal

Župan Kastelic je predal zbrana sredstva družini Hrastar.

SPONZORJI OBČINSKEGA PRAZNIKA:

- URBING GRADBENI INŽENIRING D.O.O.
- HLAPEC D.O.O.
- KOMUNALA NOVO MESTO D.O.O.
- INTEGRAL VOZNIK D.O.O.GIRO,
- FRANC ROVŠEK S.P.GEOTRON,
- MATEJ KOLENC S.P.
- KREGEL ANTON S.P.GRADBENA MEHANIZACIJA
- PRIMOŽ PUGELJ S.P.

Mirne Peči. Sobotni večer je bil obarvan z dalmatinsko glasbo, na katerem je klapa Kampanel obiskovalce še dodatno ogrela. Za plesni korak je skrbel tudi

ansambel Rubin. Zaključek prireditev v okviru 17. občinskega praznika občine Mirna Peč in humanitarne akcije zbiranja prispevkov za Zalo je bil nedeljski koncert mlade koroške glasbenice Ditke in pisatelja Ferija Lainščka, na katerem je župan Andrej Kastelic Zali in njenim staršem predal zbrana sredstva na dogodkih vseh

dni praznovanja občinskega praznika v višini 2.600 evrov. Prostovoljne prispevke so Zali namenili tudi nekateri posamezniki in del sredstev od izvedbe prireditev še posamezna društva. V okviru vseh treh dni so **v pomoč Zali** tako **skupaj zbrali 6.351,70 evra**, ki jih bo družina namenila dragim rehabilitacijam po Zalini operaciji. Hvala vsem, ki ste pomagali in pomagajte!

Mira Barbo

Hoja, tek, kolesarjenje, druženje, zabava, šport, narava ...

Osnovna šola Toneta Pavčka je v okviru turističnega krožka pripravila projekt »Mirna Peč na nogah«, s katerim je želela predstaviti sedanje in nekdanje športne aktivnosti v Mirni Peči in pomagati njihovi učenki Zali. S pomočjo različnih društev je aktivnosti izpeljala v okviru dopoldanskega sobotnega programa občinskega praznika, ki se jih je udeležila celotna šola skupaj s starši otrok, po njem pa je bil poimenovan tudi celotni občinski praznik. L.B.

Pohod ob reki Temenici do Zijala je bil namenjen družinam z mlajšimi otroki, starejši so odšli po Poti Slakove in Pavčkove mladosti. Sodelovala so tudi domača društva - ribiška družina, govedorejsko društvo, lovška družina in društvo podeželskih žena ter jamarsko društvo in mladi harmonikarji.

Dan je bil poseben tudi zaradi udeležbe otrok iz novomeškega društva Sonček. Zavod Villa Artemida je organiziral jezenje ponijev, Srečko Kastelic je obiskovalce vozil s kočijo, ustvarjali so na likovni delavnici in se pomerili v starih igrah, ki jih je pripravilo društvo podeželske mladine.

Tekače je spremljal Mitja Krevs. Pretekli so 10 kilometrov, po poti nekdanjega Mirnopaškega teka. Med potjo so za njih skrbeli gasilci iz PGD Jablan, na koncu pa društvo vinogradnikov.

Kolesarji so se z Blažem Jarcem podali na 30-kilometrsko pot po Mirnopaški pentlji. Pogostili so jih gasilci iz Globodola, društvo vinogradnikov, ŠTD Poljane in DPŽ Mirna Peč.

Foto: Tatjana Kupljenik

Ravnanje z odpadki

Komunalna
Novo mesto d.o.o.

Več kot dvajset let je že od tedaj, ko smo kot izvajalci te javne službe uvedli organizirani način zbiranja komunalnih odpadkov na čisto na vseh območjih. Prav zanimivo je pobrskati po spominu teh desetletij in jih primerjati z današnjim časom. Kar nekaj nasprotovanj je bilo takrat zaznanih, z raznimi argumenti, kot so: »Sam bom poskrbel za odpadke, odpadkov sploh nimam«. Nekateri so celo odkrito in brez slabe vesti priznavali, da jih odvržejo v naravo.

V tem času se je marsikaj spremenilo ali pa vsaj moralo bi se spremeniti. Odlaganje odpadkov v naravo ni vredno več opozorila, ampak največje obsodbe. Kar malce plehko mi zvenijo fraze, ko se ob določenih opozorilih skli-

zbranim odpadkom. Nekateri posamezniki želijo prav vztrajno sporočiti: »Mi se pa tega ne gremo, to pa nas preprosto ne zanima«. Zagotovo je med večino občanov prevladujoča želja po urejenem, naravnem in tudi

zapolnijo dragocen prostor v zabojnikih. Le čemu, ko pa ima vsako gospodinjstvo (tudi zidanice) enkrat letno možnost izkoristiti brezplačen odvoz kosovnih odpadkov, samo sporočiti je potrebno.

Ne, zagotovo ne! Rešitev je le v sprejemanju družbene odgovornosti, ki jo mora osvojiti sleherni uporabnik teh storitev na tem območju.

Sistem zbiranja komunalnih odpadkov je zelo dostopen in odprt. Omogoča dobre in tudi slabe rešitve, vi pa se morate odločiti, katero pot boste izbrali.

Simon Štukelj

cujemo na razna zakonska določila. Sicer razumem in prav je tako, da so takšna področja uzakonjena. Po drugi strani pa, ali ni vendar to nekaj, kar bi preprosto moralo biti v nas samih, kar odraža kulturo in zavest slehernega človeka?

Ali po dvajsetih letih nekateri resnično še niso dojeli in doumeli, da je tudi ločevanje odpadkov nekaj, kar označuje kulturo bivanja? Nerazumno je, kakšno zmedo in neurejeno stanje smo povzročili na kar nekaj mestih, ko smo namesto mešanim komunalnim odpadkom več prostora namenili ločeno

urbanem okolju. Vsakdo, ki odloži vrečo odpadkov poleg zbirnih posod, mora prepoznati tveganje, da bodo ti odpadki že v naslednji noči razvlečene na vse strani. Vsi nadzori, ki so bili opravljeni, so potrjevali, da je bilo prostora za odlaganje vedno dovolj. Težava je le v tem, da nekateri posamezniki še niso osvojili, katerim odpadkom je namenjen rumeni zabojnik, katerim modri,... Poleg tega pa je v teh zabojnikih skoraj redno zaslediti tudi vrsto drugih odpadkov, ki semkaj sploh ne sodijo, to so predvsem gradbeni in pa kosovni odpadki. Vsi ti izredni pojavi tovrstnih odpadkov pa hitro

Pogosto smo v kontaktu z nekaj zelo prizadevnimi občani, ki si še posebej prizadevajo, da bi se stanje vendarle uredilo. Pozivajo nas, naj se zadeva uredi. Seveda si nihče ne dela utvar in se umika od odgovornosti. Prva za to je odgovorna lokalna skupnost na čelu z izvajalcem javne službe. O tem ni dvoma, vendar pa je na drugi strani le potrebno sprejeti modele, ki so vam ponujeni. Nekateri bi dejali, da je pomanjkljiv in neučinkovit nadzor. Morda res, ampak kako si pa potem ti predstavljajo izvajanje nadzora? Kot nekoč, z vaški mi stražami, ki so ponoči lovili tolovaje in nepridiprave?

Prometna nesreča

11. septembra ob 17. uri sta na cesti Novo mesto-Trebnje pri kraju Šentjurij na Dolenjskem trčili osebni vozili. Gasilci GRC Novo mesto so zavarovali kraj nesreče, odklopili akumulator in posuli razlite motorne tekočine. Eno poškodovano osebo so na kraju oskrbeli reševalci nujne medicinske pomoči ZD Novo mesto in jo odpeljali na zdravljenje v Splošno bolnišnico Novo mesto.

Zagorelo ob mirnopeški železniški postaji

21. julija je ob 14.53 v Mirni Peči pri železniški postaji gorela trava ob železniški progi. Ogenj na površini približno 300 kvadratnih metrov so pogasili gasilci PGD Mirna Peč.

Kaj storiti, če divjad povzroča škodo?

Po Zakonu o divjadi in lovstvu/ZDLov-1/ (Ur. l. RS, št. 16/2004, 120/2006 Odl. US; št.U-I-98/04) in Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o divjadi in lovstvu (Ur. l. RS, št. 17/2008) je lovška družina na krajevno običajen način dolžna objaviti postopke v zvezi škod, ki jih povzroča divjad, in imena članov komisije za ocenitev škod.

Namen te objave je, da so občani obveščeni, kako ravnati v primeru nastalih škod ter tudi, kaj je potrebno storiti, da do določenih škod ne pride oz. kako lastnino zavarovati, da bo morebitna škoda na njej čim manjša.

V nadaljevanju besedila sta podana člena, ki se nanašata na kmetijske škode, omenjena komisija pa je imenovana v naslednji sestavi: Saje Drago, Starič Alojz, Zagorc Karol.

Pooblaščenec za sprejem prijav škod je: **Lambert Pate, Ivanja vas 34; 8216 Mirna Peč (GSM 040 574 977).**

Izsek iz Zakona o divjadi in lovstvu (ZDLov-1)

53. člen (preprečevanje škode)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki ji divjad lahko povzroči škodo, mora na primeren način kot dober gospodar narediti vse potrebno, da obvaruje svoje premoženje pred nastankom škode.

(2) Imetniki kmetijskih in gozdnih zemljišč, na katerem je lovišče, so dolžni uporabljati ustrezna zaščitna sredstva, ki jim jih preskrbi upravljavec lovišča, in izvajati druge predpisane ukrepe za preprečevanje škode po divjadi.

(3) Če nastanka škode ni mogoče preprečiti na način iz prvega in drugega odstavka tega člena, lahko oškodovanec oziroma oškodovanka od upravljavca lovišča zahteva izvedbo ustreznih ukrepov za preprečitev nadaljnje škode. Minister predpiše vrste ukrepov in način zagotovitve sredstev za izvedbo ukrepov.

(4) Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik zemljišča, ki ne dovoli upravljavcu lovišča ali lovišča s posebnim namenom, zavarovanja zemljišča, ga pri tem ovira ali odstrani sredstva oziroma ovire za preprečevanje škode, ne dovoli oziroma preprečuje izvajanje lova, namerno poškoduje ali odstrani lovske objekte oziroma ne ravna v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena, nima pravice do

povrnitve škode, ki jo povzroči divjad na teh površinah.

(5) Upravljavac lovišča ali lovišča s posebnim namenom je dolžan obvestiti upravljavca javne ceste, ki vodi skozi lovišče, o krajih stalnih prehodov divjadi čez cesto zaradi postavitve ustreznega prometnega znaka.

56. člen (uveljavljanje škode na kmetijskih in gozdnih kulturah od upravljavca)

(1) Oškodovanec je dolžan škodo na kmetijskih in gozdnih kulturah v treh dneh od dneva, ko je škodo opazil, pisno prijaviti pooblaščenцу upravljavca, katerega osebne podatke in naslov do 31. 12. tekočega leta upravljavec javno objavi na krajevno običajen način.

(2) Če se oškodovanec in pooblaščenec upravljavca v osmih dneh po pisni prijavi škode na podlagi oglada ne sporazumeta o višini odškodnine, pošlje oškodovanec pisno prijavo škode komisiji, ki jo za lovsko upravljavsko območje imenuje minister za dobo petih let.

(3) Komisijo za določanje višine škode na kmetijskih in gozdnih kulturah sestavljajo predsednik oziroma predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) ali

njegov namestnik oziroma njegova namestnica (v nadaljnjem besedilu: namestnik), ter dva člana oziroma dve članici (v nadaljnjem besedilu: član) ali njuna oziroma njuni namestnika oziroma namestnici. En član komisije in njegov namestnik sta usposobljena za kmetijsko stroko, drugi član komisije in njegov namestnik pa za gozdarsko in lovsko stroko. Komisija zaseda v tričlanski sestavi in odloča z večino glasov. V delu komisije sodeluje tudi lovski inšpektor oziroma inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: lovski inšpektor) brez pravnice glasovanja.

(4) Na podlagi ocene komisije, ki mora opraviti ogled najpozneje v petnajstih dneh od prijave, poizkusita oškodovanec in upravljavec skleniti sporazum o plačilu odškodnine.

(5) Oškodovanec ali upravljavec, ki se ne strinja z odločitvijo komisije, lahko s tožbo zahteva, da o odškodnini odloči pristojno sodišče. Tožbo morata vložiti najkasneje v treh letih od dneva, ko je škoda nastala. Sodišče tožbo zavrne, če oškodovanec ni vložil pisne prijave v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

**za Lovsko družino Mirna Peč
Lambert Pate, gospodar**

Za žejne in lačne že skoraj 60 let

Špolarjeva gostilna na Marofu v Mirni Peči velja za dobro domačo gostilno daleč naokoli. Že 36 let jo vodi Milan Špolar ob pomoči žene Lidije, v posel pa je že vpet sin Franci, ki bo nadaljeval domačo gostinsko tradicijo.

Z gostinstvom je leta 1958 začel Milanov oče Franc.

Z ženo Pepco sta zgradila novo hišo na Marofu, ki je bil takrat še ves zaraščen, le tu in tam je stala kakšna hiša. V tem času je bila ravno v gradnji (stara) avtocesta Ljubljana – Zagreb, zato je bilo v Mirni Peči polno brigadirjev. Oče Franc je prepoznal poslovno priložnost in se na hitro odločil, da bo v hiši gostilna. Domači so se preselili v mansardo, v pritličju pa so odprli **Gostilno pri dobri kapljici**. Franc je kljub gostilniškemu delu še vedno služboval v vojski. Gostilno je vodil vse do svoje smrti leta 1967, mama Pepca pa je delala v strežbi in v

kuhinji. Bila je deklica za vse, slovela pa je tudi kot odlična kuharica. »Poznana je bila po svojem domačem kruhu, pa tudi nedeljske pečenke in "ajmoht" ter pečenice in kravice so šle gostom v slast. Včasih je bilo to drugače, se sploh ne da primerjati z današnjimi časi,« pove Milan.

Franci, štiri leta starejši Milanov brat, je pričakovano odšel na gostinsko šolo v Novo mesto, enako pot je za njim leta 1973 ubral tudi Milan. »Sem kar moral iti. Je mama rekla, da nekdo mora biti doma v gostilni, ko se je brat odločil, da se bo zaposlil kot kuhar najprej v Dominvestu, potem pa v zaporu na Dobu,«

dodaja Milan, ki je šolanje nadaljeval v Ljubljani, kjer je obiskoval hotelsko šolo. Zatem pa še v Opatiji, kjer je bila nadgradnja ljubljanske. Praksu je opravljal v Portorožu, kjer se je zlasti veliko naučil o gostinskem poklicu in hotel-skem poslovanju.

Milan se je leta 1980 zaposlil v domači gostilni.

Ko se je mama upokojila, je prevzel obrt. Tako je že 36 let v gostinstvu. V vseh teh letih so Špolarjevi gostilno nenehno prezidovali, dozidovali, širili ... V letih do 1990 so dodali veliko sobo, porušili steno in dodali nov del. Šest let pozneje so preuredili notranji del in gostilno na novo

opremili. Leta 2012 so preuredili zunanjo teraso, uredili parkirišče, zamenjali streho in novo fasado. Gostilna Špolar ima danes prostora za 90 ljudi, na terasi pa za 30. V gostilni Špolar imajo vsak dan malice, sprejemajo skupine za rojstne dneve, različne obletnice, praznovanje Abrahama, zlate poroke ...

Po smrti očeta se je mama Pepca ponovno poročila s Francem Vercetom. Na Marofu sta si naredila novo hišo in se tja preselila. V tem zakonu so se rodile še tri sestre - Irena, Helena in Marjetka. Tudi one so pomagale v gostilni, a so se potem zaposlile drugje.

Špolarjevi so v gostinstvu že skoraj 60 let. Z desne gospodar Milan, ob njem žena Lidija in sin Franci, ki bo nadaljeval z delom v domači gostilni.

Mama Pepca (z leve), oče Franc in sestra Ema v stari gostilni za točilnim pultom.

Leseno originalno tablo z očetove gostilne je Milan rešil tik pred zdajci, da je niso sežgali.

Milan se je leta 1985 poročil in žena Lidija je morala takoj poprijeti za vsa dela v gostilni, čeprav je po izobrazbi frizerka. »Prej sem bila v kuhinji in za "šankom", za vsako delo sem morala poprijeti. Zdaj sem pa samo za v kuhinjo in za pospravljanje,« se nasmeje Lidija. Delo v gostilni namreč že prevzema sin Franci, ki je sicer študiral geografijo in postal univ. diplomirani geograf, hči Mojca pa je hodila na Fakulteto za upravo in ob delu na Upravi enoti Novo mesto dela še magisterij.

Ko je bil v gradnji nadvoz na priključku za novo avtocesto, so k njim hodili na malico Vegradovi delavci, ki so imeli v Špolarjevi gostilni celo dva prostora v najemu; enega so uporabljali za pisarno, v drugem so imeli skladišče. V začetku so pla-

čanega ničesar več, dolžni so jim bili za tri leta, in kljub temu, da so se prijavili v stečajno maso in imeli še dodatne stroške s tem, niso iztržili niti beliča. Milan je imel kar nekaj časa na točilnem pultu Hildino fotografijo (Hilda Tovšak, direktorica Vegrada, op. a.) z napisom: »Eni se znajdejo, vsi drugi pa zato plačujemo.«

Sin Franci, ki je najprej hodil na športno gimnazijo, zatem pa pred dvema letoma diplomiral iz geografije, je že med študijem pomagal v gostilni. In ravno nekje na sredi študija je padla odločitev, da bo tu delal. Milanu in ženi Lidiji do upokojitve

manjka še pet let. Na vprašanje, če bosta potem čisto prenehala delati v gostilni, sta se spogledala in v en glas dejala: »Bova videla, kako bo. Kako bo zdravje.«

Naj jima dobro služi, pa kakor koli se bosta že odločila. Gostilna Špolar velja daleč naokoli za dobro gostilno, Špolarjevi pa za prijazne gostitelje in dobre gostince. Dobri domači gostilni, ki na Marofu sprejema žejne in lačne že skoraj šestdeset let, pa želimo še naprej veliko zadovoljnih gostov.

Ljudmila Bajc

Foto: L.B. in domači arhiv Špolarjevih

Špolarjeva gostilna v šestdesetih letih prejšnjega stoletja

Članice Društva podeželskih žena Mirna Peč na potepanju

Članice smo se na sončno majsko soboto odpravile na potepanje po Gorenjski. Prvi postanek smo imele na Bledu, kjer smo se sprehodile do cerkve sv. Martina na Bledu in si ogledale stojnice na Jezerski promenadi.

Pot smo nadaljevale do krajev, kjer se pozimi tare smučarskih skakalcev, tekačev na smučeh, pohodnikov in turnih smučarjev. V dolini Planice so nam predstavili skakalnice, dolino pa smo občudovali v poletni luči, z vsemi svojimi skrivnostmi in lepimi okoliškimi vršaci. Ogledale smo si Nordijski center in se s sedežnico odpeljale na razgledno ploščad.

V Ratečah smo si ogledale Kajžnkovo hišo, z rekonstrukcijo opreme črne kuhinje in shrambe, razstavo rateške noše in krajevne zgodovine, starejše filme o še danes ohranjenih običajih in planiških smučarskih skokih ter razstavo ročnih del. Pot smo nadaljevale do naravnega rezervata Zelenci, kjer smo se sprehodile do izvira Save Dolinke, prelepega turkiznega jezera, ki očara vsakogar. Iz Zelencev smo se nasmejane odpeljale proti Mirnopedski dolini.

Milena Cesar

Upokojenci obiskali Planico

Letos izletniki množično odhajajo na ogled nordijskega centra v Planico, v dolino, poznano po smučarskih skakalnicah in z največjo letalnico na svetu. Seveda je tudi nas upokojence zanimalo, kakšno je stanje prenovljene doline, in odločili smo bili, da osvojimo vrh planiške velikanke. Obetalo se je kisto vreme, pa smo kljub temu upali, da se bo vreme nekako uredilo. Med potjo nas je tja do Jesenic namakalo, pod Poncami pa nas je čakalo presenečenje. Ni še deževalo, le pas megle se je vlekel čez sredino skakalnic, ki pa se je na našo srečo, ko smo se s sedežnico pripeljali na vrh, razkadila. Prišli smo rav-

no ob pravem času. Opazovali smo skoke mladih skakalcev in skakalk ter avstrijsko B ekipo, ki tu trenira in se pripravlja na tekmovanja. V planinskem muzeju smo si ogledali fotografsko razstavo zgodovine smučarskih skokov in poletov, zbirko opreme iz različnih obdobji, sobo rekorderjev in ogledali film o Planici. Nekaj kilometrov od Rateč pa smo se ustavili in šli na ogled Zelencev, talni izvir reke Save Dolinke. Voda privre na dan iz do dva metra globokega jezera. Svoje ime je dobil po izrazito zeleni barvi.

Izlet smo zaključili z ogledom Linhartovega mesta Radovljica in čebelarkega muzeja.

Majda Zagorc

Rozalija Zupančič je praznovala 95 let

Pred kratkim je Rozi Zupančič iz Šetjurija, kot najstarejša občanka, praznovala častitljivih 95 let.

S šopkom in čestitkami so jo razveselili župan občine Mirna Peč Andrej Kastelic ter predstavnici društva upokojencev Majda Zagorc in krajevne organizacije RK Slavi Derganc.

Rozi zdravje še dobro služi in vsakega obiska je zelo vesela. Skupaj z gosti je nazdravila in obljubila, da jih čez eno leto spet sprejme. Čeprav ji življenje ni prizanašalo, pa ostaja vesela in optimistična. **M. Z.**

Konjeniki na Mirni Gori

Konec avgusta smo se člani Konjeniškega društva treh dolin Mirna Peč zopet odpravili na prekrasno dvodnevno ježo. Tokrat smo se zbrali v Dolenjem Globodolu v sedemčlanski zasedbi in odjezdili čez Brezovo Reber do Podturna pri Dolenjskih Toplicah, naprej do Mirne Gore na kosilo in nadaljevali pot do gozdarske kočice Resa, kjer smo prespali. Naslednji dan smo se vračali domov proti Podturnu, kjer sta se nam pridružila še dva člana, ter jezdili čez Stražo nazaj v Dolenji Globodol. Prejezdili smo 70 km v dveh dneh in tako izkoristili še en lep sončen vikend.

Patricia Cesar

Srečanje upokojencev letos na Barbovi domačiji

Veliko nas je prišlo na Mali Kal, na Barbovo kmetijo, kjer je svoja mlada leta preživel naš rojak, legenda, mojster harmonike Lojze Slak. Prišli so tudi tisti, ki so zaradi bolezni ali gibalne omejenosti več ali manj prikovani doma, z namenom, da v skupnem druženju preživijo lep popoldan in si polepšajo dan ter vsaj za nekaj ur pozabijo na težave in vsakdanje tegobe. Namreč, mirnopedski upokojenci smo imeli svoj dan, ki ga društvo vsako leto pripravi za svoje člane.

Pevski zbor Rožmarin je ubrano prepeval in poskrbel za dobro voljo. Z navdušenjem smo spremljali Folklorno skupino Društva podeželskih žena iz Dolenjskih Toplic, ki nam je popestrila popoldan.

Srečanje smo pripravili s pomočjo sponzorskih sredstev. Hvala našim sponzorjem: Dolenjske lekarne Novo mesto, Cvetličarna Orhideja, Mirna Peč in Avtoservis Gregor Parkelj Mirna Peč. Hvala!

Majda Zagorc

Društvo harmonikarjev Mirna Peč v Gostilni

Saj ne, da bi bil to ne vem kako nenavaden pojav, ampak gostilna z veliko začetnico v naslovu nekaj pomeni.

Prvo avgustovsko nedeljo smo se namreč v Mirni Peči vkrkali na avtobus. Naš neverjetno iznajdljivi in marljivi predsednik Martin Krevs nam ga je priskrbel za delovni obisk Zbiljskega jezera. Zakaj delovni? Ja, zato, ker smo sodelovali na snemanju oddaje Gostilna pr' Francet'.

Zaigrali so mladi harmonikarji, pevci so pokazali, kaj znajo, zaigrali smo seveda tudi vsi

skupaj in tudi v besedi predstavili svoje društvo. Občinstvo je bilo navdušeno. Plesali in vriskali so le med našim nastopom.

Kako dobro smo opravili svoje delo, pove tudi to, da so nas med premorom snemanja poprosili, če bi lahko kaj zaigrali in zapeli občinstvu, pa so bili tam tudi člani zasedbe Mambo kings! Počlašeni smo bili, da se nam je na snemanju

pridružil tudi župan Andrej Kastelic z družino.

Oddaje z našim nastopom ste si verjetno že ogledali na različnih TV kanalih, pripravljamo pa se že na nekaj še pomembnejšega. Povabili so nas namreč tudi na snemanje oddaje Slovenski pozdrav na TV Slovenija. O tem pa prihodnjič.

Darko Povše

Dvodnevna ježa mirnopedške konjenice na Kolpo

Na prekrasno sončno avgustovsko soboto smo se člani Konjeniškega društva treh dolin Mirna Peč iz Komarne vasi oz. s smučišča Gače, kot je vsem bolj znano, odpravili na pot proti Kočevju. Po lepih gozdnih poteh se je odpravilo deset jahačev in dvovprega v smeri proti Koprivniku in naprej na

Spodnji Log in po celodnevni ježi prispeli na cilj v Podlesje pri Kočevju, kjer smo prespali.

Naslednji dan smo po obilnem zajtrku osedlali konjičke in krenili proti Kolpi. Kljub nizki temperaturi Kolpe so se najbolj pogumni s konji osvežili v njej. Pozno popoldne smo se vrnili do Podlesja, tam naložili konje in tako zaključili lep vikend.

Patricia Cesar

Mirnopeška podeželska mladina donirala 3000 € za Zalino rehabilitacijo

Mladi, aktivni in polni novih načrtov

V Mirni Peči je bilo od 17. do 19. junija pestro, zanimivo in dobrodelno. V sklopu občinskega praznika se je odvilo kar nekaj športnih, kulturnih in družabnih prireditev. Pri organizaciji in izvedbi so pomagala domača društva, člani Društva podeželske mladine Mirna Peč pa smo v času občinskega praznika skrbeli za pijačo obiskovalcev.

Ob pokritju stroškov organizacije dogodkov s strani Občine Mirna Peč smo zaslužek od prodaje pijač v višini 3000 evrov namenili rehabilitacijam po operaciji Zale Hrastar. V nedeljo, 19. junija, smo člani pomagali pri pospravljanju in pripravi prizorišča občinskega praznika za nedeljski koncert, nato pa se je šestčlanska ekipa odpravila še na regijske kmečke igre, ki so potekale na Trebelnem. Po-

leg košnje in grabljenja se je ekipa preizkusila še v drugih igrah, v katerih je pokazala največ spretnosti, hitrosti in sodelovanja, ter se tako uvrstila na državne kmečke igre, ki jih je 9. julija organiziralo Društvo podeželske mladine Slovenske Konjice. V košnji je barve društva zastopal Miha Papež in dosegel peto mesto, v grabljenju pa se je pre-

izkusila Polona Opara, ki je bila prav tako peta. V ostalih štirih igrah so sodelovali še Sandra Hutevec, Matic Saje, Blaž Femc in Maja Gazvoda. Skupno smo zasedli 6. mesto med vsemi ekipami.

Člani smo si po aktivnem delu v prvi polovici leta privoščili še tridnevno ohladitev v kampu ob reki Kolpi. Sicer pa že načrtujemo aktivnosti za naslednje mesece, ko se bomo odpravili na strokovno ekskurzijo, ki bo potekala od Pivke proti Kopru, in sicer v soboto, 15. oktobra 2016. Novembra pa načrtujemo pohod po Mirni Peči.

V društvu smo precej aktivni na številnih področjih, zato vabimo nove člane, da se nam pridružijo in se kaj novega naučijo.

Miha Papež

Konec maja smo se Vihřčani in Vihřčanke zbrali, da bi obnovili okrasni kozolec na začetku ulice, ki je letos dopolnil 18 let. Več petdeset parov rok je zavihalo rokave in pod budnim očesom Jožeta Smerketa zamenjalo lesene stebričke in late. Po slovesnem blagoslovu smo priredili likof pod starejšim in večjim Črvanovim kozolcem. Ob dobri hrani in rujni kapljici je Nejc Staniša poskrbel še za živahno glasbo in noč se je hitro prevesila v dan.

Klemen Kramar

Kolenc do odličnih rezultatov tudi letos

Mirnopeški atlet Mitja Kolenc, član novomeškega AK Krka, nadaljuje z uspešnimi nastopi tudi v letošnjem letu. Kot član državne reprezentance je nastopil na julijskem mladinskem četverboju v madžarskem Miškolcu ter v teku na 200m dosegel 7. mesto, s štafeto 4x100m pa 2. mesto. Nastopil je tudi na

septembrskem ekipnem mladinskem državnem prvenstvu v Celju, kjer je AK Krka osvojila skupno tretje mesto, Mitja pa je v teku na 200m osvojil 4. mesto ter 1. mesto v skoku v daljino. Odlične rezultate je nanizal tudi na 2. Mestnem tekaškem izzivu v okviru 27. mednarodnega mitinga v Novem mestu, kjer je med mladinci v teku na 100m zasedel tretje mesto. Na mitingu v Šentjernejcu pa je zasedel 4. mesto v teku na 200m ter 1. mesto v skoku v daljino.

Nataša Rupnik

Pestro poletje na igrišču ŠTD Poljane

V poletnem času smo v društvu organizirali dve prireditvi: v juniju že tradicionalno, deseto pasuljado, v avgustu pa peti balinarski in tretji šahovski turnir. Obakrat smo imeli srečo z vremenom, saj je bilo sončno in toplo. Tudi obisk je bil dober, saj se je pasuljade udeležilo devet ekip iz Poljan in okolice. Ugotovljamo, da se ekipe vedno bolj pripravijo. Zelo lepo uredijo svoje delovno mesto, pasulji so vedno boljši, letos pa je prvič zmagala ekipa Poljancev.

Balinarskega turnirja se je udeležilo šest ekip. Zmagala je ekipa Balinarskega kluba Grosuplje, druga je bila Drska, tretja pa ekipa z Mirne.

Tudi šahisti so se pomerili med seboj. Zmagala je ekipa z Mirne, ki je imela v svoji sredi tudi najstarejšega šahista Vinca Tomažina in najmlajšo šahistko Katjo Krupenko. Drugo mesto so osvojili šahisti iz Medvod, tretje mesto pa so zasedli domačini s Poljan.

Člani ŠTD Poljane so se prvo soboto v juliju udeležili pasuljade v Gribljah v Beli krajini, kamor sta odšli dve ekipi in tudi tu so osvojili prvo mesto. V začetku septembra pa se je ekipa Poljancev udeležila golažijade na Ponikvah, kjer so osvojili tretje mesto.

Čeprav so prireditve tekmovalnega značaja, je v ospredju druženje, dobra volja ter sklepanje novih poznanstev.

Jožica Plantan

Novo šolsko leto

Priprave na novo šolsko leto so obarvane z nestrpnim pričakovanjem, vznemirjenjem in praviloma veseljem ob približevanju 1. septembra. Obenem pa je to tudi čas, ki ga pogosto zaznamuje finančna obremenjenost. Naše občane smo povprašali, kako je ob koncu letošnjih počitnic potekalo polnjenje šolskih torb z zvezki, učbeniki in ostalimi šolskimi pripomočki.

Vesna Kastelic

SABINA KOVAČIČ,
Goriška vas

Imam dva šoloobvezna otroke, ki obiskujeta prvo triletje, in se mi cene učbenikov in delovnih zvezkov ne zdijo visoke. Je pa res, da se mi zdijo cene ostalih pripomočkov (lepila, barvice, pisala ...) malo pretirane. Na začetku so stroški seveda malo višji, saj je potrebno kupiti novo šolsko torbo.

KATJA UDOVČ,
Gornje Vrhevo

Stroški za šolske potrebščine so vsako leto višji. Torb in peresnic ne kupujemo vsako leto, ker na začetku kupimo malo dražje, pa dlje zdržijo. Stroški v celem šolskem letu znesejo približno 500 do 600 evrov. Potem so pa tu še oblačila, izleti, šolska prehrana ...

TJAŠA PUNGERT,
Goriška vas

Največji strošek predstavljajo delovni zvezki in nekateri učbeniki. Pri napredovanju v višji razred/letnik je tega sicer manj, v srednji šoli nekateri učbeniki ali delovni zvezki služijo za več let šolanja. Pogosto dodatne stroške prinesejo gradiva, ki jih zahtevajo profesorji, niso pa v obveznem učnem načrtu.

BRIGITA SAJE, Malenska vas

Imam dva šoloobvezna otroke, letos smo za 5. razred za delovne zvezke, zvezke, copate in torbo odšteli 120 evrov, za 8. razred pa 150 evrov. Torbe kupujemo na vsakih nekaj let, položnica za enega otroka pa znaša približno 18 evrov, vendar brez kosila in ostalih stroškov, kot so predstave in izleti, kar je potrebno doplačati.

Ljudske pevke Čebelice prepevale na festivalu v Ohridu

Tudi za Ljudske pevke Čebelice je bilo poletje prijetno toplo

Konec maja smo v Beli Cerkvi zapele na Območnem srečanju ljudskih pevcev in godcev Dolenjske, o čemer smo že poročale v prejšnjem glasilu. Odlična ocena strokovne komisije nas je uvrstila na regijsko srečanje ljudskih pevcev in godcev, ki je potekalo 7. oktobra v Boštanju. Nastopile smo v družbi najboljših skupin iz območnih srečanj Dolenjske, Posavja in Bele krajine.

Konec junija pa smo se Čebelice na povabilo pevskih prijateljev udeležile festivala Slovenija na Ohridu, ki je plod slovensko-makedonskega kulturnega sodelovanja. Organizator se je letos prvič odločil, da v okviru znamenitega Ohridskega festivala organizira štiridnevni festival z naslovom Slovenija na Ohridu. Prijateljskega makedonskega gostoljubja nas je bilo deležnih sedemnajst slovenskih skupin: ljudski pevci, pevski zbori, folklorne skupine, pihalni orkestri in godbe, mažorete, kulinarčne skupine ...

Starodavno mesto Ohrid, nekdanja prestolnica Samuelovega cesarstva, ki je

danes kot dragocena zakladnica kulture in umetnosti skupaj z jezerom umeščena pod zaščito Unesca, je štiri dni dihala po slovensko. Spoznali smo del te kulturne zakladnice, se popeljali z ladjo na Sv. Naum, okopali v jezeru in seveda Makedoncem in turistom temeljito predstavili našo kulturo. Čebelice smo pele skupaj s starimi prijatelji: pevkami skupine Klasek iz Izlak, pevci Fantje z vasi iz Škocjana in Veselimi Ribnčankami, članice Društva podeželskih žena pa so poskrbele za predstavitev slovenske kulinarike. Navdušenje je bilo očitno.

Silva Bevc

Anton Pust

Ljubim domovino, ljubim svoj kraj

Ljubim domovino, ljubim svoj kraj

*V deželi Dolenjske je ravno polje,
gozdovi zeleni in vinske gore.
V srcu Dolenjske Mirna je Peč,
ljubezen nas greje kot ogenj goreč.*

*V deželi Dolenjski doline so tri,
združuje jih občina Mirne Peči.
Kancijanova cerkev stoletja stoji
in zbira vse verne sosednjih vasi.*

*V deželi Dolenjski že ajda medi,
marljiva čebelca na pašo hiti.
V deželi Dolenjski - marljivi ljudje
na delo hitijo na rodno polje.*

*V srcu Dolenjske so dobri ljudje,
darove obilne med sabo dele.
Otroci marljivi že v šolo hite,
ker uka so željni, razum si bistr.*

*V Dolenjski deželi je biti lepo,
pošteno živeti - na poti v nebo.*

Gospod Anton Pust – lazarist v Ljubljani- se zelo rad vrača v domači kraj.

Znan je kot raziskovalec, kronist in tudi pesnik. Ljudske pevke Čebelice iz Mirne Peči smo se zelo razveselile pesmi, ki jo je napisal posebej za nas, uglasbila pa jo je domačinka Darinka Pirc.

Obema smo Čebelice zelo hvaležne.

Milka Obrekar

Trsna rumenica ogroža pridelek

Poti v intenzivni pridelavi v vinogradništvu omogočajo hiter napredek in tudi številne nove izzive. Področje varstva rastlin, ki nudi vinogradnikom strokovno podporo pri premagovanju različnih škodljivih organizmov, pa se v obdobju zadnjih let najpogosteje srečuje z neozdravljivimi obolenji, ki povzročijo dokaj nagel propad vinske trte.

Fitoplazme so povzročitelji rastlinskih bolezni, ki spadajo v skupino bakterij in jih v naših krajih poznamo predvsem v vinogradništvu. Karantensko zlato trsno rumenico (*Flavescence dorée*

Bolezenska znamenja na belih sortah so zvijanje listov navzdol, rumenenje in pojav bledic. Kmalu pride tudi do razkrajanja listnih žil.

ali krajše FD), ki je v vinorodni deželi Posavje prisotna že od leta 2008, smo na Golobinjeku zasledili v letu 2010. Bolezen je poimenovanje dobila po značilnem rumenem, bledem obarvanju listja pri belih sortah, ki je poleg njihovega zvijanja navzdol ter gumastih in neolesenelih poganjkov najpogostejši znak okužbe. Rdeče sorte obarvajo listje rdeče in ravno tako zvijajo navzdol. Pogosto je med cvetenjem izražena še slaba oplodnja in kasneje pri grozdju sušenje pecljevine. Les slabo dozoreva, zato enoletni poganjki pozimi radi pozebejo. Bolezen se stopnjuje

od opažanja simptomov v mesecu juniju pa vse do jeseni, ko na prehodu v zimo trsi zaradi nizkih temperatur pogosto propadejo. Glavni prenašalec je žuželka ameriški škržatek (*Scaphoideus titanus*). Ker obstajata dve obliki bolezni – poleg zlate trsne rumenice poznamo še počasnejše širjenje rumenice tipa črni les – je zaradi enakih bolezenskih znamenj potrebno ločevanje z zahtevnejšimi laboratorijskimi analizami.

Zaradi velike gospodarske škode, ki jo lahko povzroči, je razglašena za karantensko bolezen. To pomeni, da v primeru najdbe, Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (UVHVVR) razglasi žarišče z varovalnim pasom. V žarišču so vinogradniki dolžni izvajati ukrepe izkoreninjenja zlate trsne rumenice z odstranjevanjem simptomatičnih trt ter vključno z razmejenim območjem skrbeti za spremljanje in zatiranje prenašalcev. V primeru, da je v vinogradu v žarišču manj kot 20 % trt z bolezenskimi znamenji, fitosanitarna inšpekcija odredi uničenje simptomatičnih trt.

Zatiranje prenašalca se v vinorodnih deželah kaže za uspešen pristop, ki pa se ga morajo držati vsi vinogradniki. Na podlagi raziskav in pridobljenih izkušenj je bilo z letom 2015 možno opraviti le eno tretiranje z insekticidom, če ste za prvo zatiranje uporabili pripravek Actara 25 WG. V primeru, da je vinogradnik

Propad, ki sledi, se najpogosteje pojavi dve do tri leta po okužbi. Pozimi trta pomrzne.

izbral katerega od drugih za to predvidenih zaščitnih sredstev, je moral opraviti vsaj dve zatiranji škržatka. Vsako leto pravičen čas in način zatiranja napove Služba za varstvo rastlin, ki deluje na KGZS – Zavodu Novo mesto. V okviru posebnih nalog UVHVVR opravljamo tudi pre-

Pri rdečih sortah je značilno bolezensko znamenje rdečenje in zvijanje listne površine navzdol

glede vinogradov na razmejenem območju in po potrebi omogočimo odvzem ter analizo sumljivih trsov. Vzorčene trse označimo z barvnim lepilnim trakom in uradno nalepko MKGP, po opravljeni analizi pa lastniki vinogradov s pošto prejmejo rezultate in spremna pojasnila.

Z leti opažamo, da bolezen zaustavimo le ob pravočasnem, zgodnjem odkritju in da je večja verjetnost odkritja novega žarišča prisotna zlasti na legah, kjer je večje število slabše oskrbovanih vinogradov. Za JV Slovenijo je značilna razpršenost okužb po Dolenjski in Posavju, medtem ko smo prvo najdbo FD v Beli krajini potrdili v lanskem letu. Gledano širše je v vinorodni deželi Posavje prišlo do splošne razširjenosti zlate trsne rumenice, z največjo gostoto novih žarišč na območju osrednje Dolenjske.

Pri sprejemanju odločitev vinogradniki ne bi smeli razmišljati, da neupoštevanje predpisanih ukrepov prinese le inšpekcijski nadzor, temveč predvsem okoljsko tveganje. Z ne-ukrepanjem prihaja namreč do širjenja okužb tudi na vinogradniške površine, ki so zgledno vzdrževane. S tem se v soseski po nepotrebnem lahko povzroča škoda. Marsikatera za vzdrževanje zahtevnejša parcela lahko sledi v izkrcenje vinske trte, le temu pa zaraščanje.

Upamo, da bodo ukrepe, ki jih izvajamo, spoštovali vsi. Pri srečanjih z vinogradniki nemalokrat naletimo na posameznike, ki razumejo nevarno bolezen in ukrepe za preprečevanje njenega širjenja 'po svoje'. Naj poudarim, da ukrepi veljajo tudi za ekološke vinogradnike in tudi za ekološko pridelavo so predvidena sredstva za zatiranje prenašalca. Pri izvajanju ukrepov ni izjem! Kdor tega ne upošteva, zavestno omogoča širjenje bolezni.

Z uporabo insekticidov moramo vedno paziti, da izvedemo vse ukrepe za zaščito čebel opraševalcev in vodnih virov. O trsni rumenici so podrobne informacije dostopne tudi na spletni strani Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin: http://www.uvhvvr.gov.si/si/delovna_podrocja/zdravje_rastlin/rastlinski_skodljivi_organizmi/karantenski_skodljivi_organizmi/posebno_nadzorovani_organizmi/zlata_trsna_rumenica/

**mag. Domen Bajec
Služba za varstvo rastlin,
KGZS – Zavod Novo mesto**

Eko bar - inovativna domislica jablaniških gasilcev

Poletje v Jablanu v znamenju gasilskih tekmovanj in delovnih akcij

Gasilci PGD Jablan smo bili tudi tokrat zelo delovni. Udeležili smo se gasilskih tekmovanj, pripravili tradicionalno veselico in izpeljali delovno akcijo. Člani A in člani B ekipe so se udeležili avtorallyja in tekmovanja za pokal Mirne Peči. Na mladinsko-pionirskem tekmovanju za mlade gasilce so pionirski osvojili peto, mladinci pa drugo mesto.

15. julija smo organizirali vrtno veselico. Kot je pri nas že tradicija, je tudi tokrat kazalo, da nam jo bo zagodel dež, a k sreči se je vse lepo izteklo. Za glasbeno popestritev je letos skrbela mlada skupina iz Bele krajine, po imenu Mladi Belokranjci. Kljub njihovi mladosti znajo fantje poskrbeti za dobro in prijetno vzdušje.

Na obrobju vasi tik ob gozdu imamo po novem tudi piknik prostor, ki smo ga poimenovali „Eko bar“. Ta prijeten kotiček je nastal čisto po naključju. Lotili smo se čiščenja poti, ki je bila že precej zaraščena z grmovjem. Med malico smo ugotovili, da je to prijeten prostor in da bi se lahko večkrat dobili na obrobju gozda. Tako je hitro nastal "Eko bar", nov prostor za prijetno izkoriščanje prostega časa na lesenih klopcah, ob ognjišču in seveda v dobri družbi.

Klemen Drenik

Nogometni turnir na Velikem Kalu

Prvo septembrsko soboto je na igrišču športno rekreacijskega društva Veliki Kal - Orkljevec potekal tradicionalni 14. turnir v malem nogometu, na katerem je sodelovalo sedem ekip. Po napetih tekmah je bila na prvem mestu ekipa ŠRD Šahovec, na drugem ekipa Avtoservis Parkelj Mirna Peč in na tretjem FC Šahovec. Po podelitvi pokalov in nagrad je sledila zabava v toplem večernem vremenu ob dobri hrani in pijači.

Luka Piko

Hmeljčički gasilci upravičili naslov najboljših tudi na domačem terenu

V soboto, 18. junija 2016, je v Mirni Peči potekalo 19. tradicionalno gasilsko tekmovanje za pokal PGD Mirna Peč in občinsko gasilsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 27 ekip, 11 ekip članov in pet ekip članic ter

osem ekip starejših članov in tri ekipe starejših članic. Med članskimi ekipami je zmagala ekipa državnih prvakov PGD Hmeljčič, drugo mesto PGD Soteska in tretje mesto PGD Lakovnice. Pri članicah so zmago že tretjič zapovrstjo slavile gasilke PGD Prečna, s čimer so prehodni pokal dobile v trajno last. Drugo mesto so osvojile PGD Štatemberk in tretje mesto PGD Grmovlje. Najboljši starejši člani so bili PGD Ponova vas, drugo mesto je zasedla ekipa PGD Grmovlje in tretje PGD Dobrava. Pokal za prvo mesto pri starejših članicah pa so osvojile članice PGD Dobravice, drugo mesto PGD Borovnica in tretje mesto PGD Dolenja Straža.

Luka Piko

Rekordna čebula letos več kot kilogram

Letošnje leto, kakor pravijo strokovnjaki, ni najbolj ugodno za vzgojo zelenjave. Kljub temu je pri Pustovih čebula letos obilno obrodila. Najtežji primerek je tehtal kar 1,1 kg. Torej bo za dober golaž dovolj že ena glava čebule. Pa dober tek!

Andrej Gašperič

Člani PGD Hmeljčič osvojili naslov državnih prvakov

Člani A PGD Hmeljčič smo zopet dosegli neverjeten uspeh. Namreč v Kopru je 11. junija 2016 na športnih objektih Bonifika potekalo državno gasilsko tekmovanje, na katerem je nastopilo 324 članskih ekip in gasilcev, vključno z gledalci je številka presegla pet tisoč. Tekmovanje je vključevalo vajo z motorno brizgalno, štafeto na 400 metrov z ovirami in razvrščanje.

Člani A PGD Hmeljčič smo zmagali med člani A. To je naš in dolenski največji uspeh, saj smo postali prva ekipa iz GZ Novo mesto z

v svojem nagovoru izpostavil pomembno vlogo gasilcev v naši državi. »Gasilci skrbite za našo varnost, tudi na najbolj tvegane načine, ko

vanje, s katerega se bo 16 najboljših ekip uvrstilo na gasilsko olimpijado, ki bo prihodnje leto v Beljaku v Avstriji. In tega izbirnega

zidarskih del. Hvala tudi vsakemu posebej, ki je s svojim delom prispeval pri obnovi doma. Konec avgusta smo prire-

osvojenim prvim mestom na državnem tekmovanju, ki poteka na štiri leta. Bili smo tudi edina ekipa iz Dolenjske, Bele krajine in Posavja, ki je osvojila eno od prvih treh mest v vseh članskih kategorijah.

Medalje nam je podelil predsednik vlade Miro Cerar, ki je

tvegate celo lastna življenja, » je dejal in se gasilcem zahvalil v imenu vseh Slovenk in Slovencev.

Zahvaljujemo se za poln avtobus navijačev iz Hmeljčiča, ki so naš prišli spodbujati. Za najboljše ekipe bo Gasilska zveza Slovenije organizirala še dodatno izbirno tekmo-

tekmovanja se bo prav tako udeležila naša ekipa članov PGD Hmeljčič.

Nemoteno potekajo pa tudi dela na in ob domu. Radi bi se zahvalili g. županu in direktorju GG Novo mesto za donirano leseno ostrežje. S strešniki Golob smo prekrili celotno streho in opravili več

dili veselico z Gadi, ki je bila zelo množično obiskana. Z trdom vseh nas članov in vaščanov je bila dobro izpeljana. Naslednje leto vstopamo v 80-letnico našega delovanja in do takrat upamo že z novo podobo doma, kar bomo tudi primerno obeležili in proslavili na gasilski paradi.

Mitja Pust

Sramota

Na velika platna prihaja zgodba Martina Uhernika iz Gabrja, ki je bil leta 1975 obsojen za umor, ki ga ni zagrešil. V zaporu na Dobu je odsedel osem let in se po prestani kazni vrnil domov ter po dolgoletnih bojih s sodnimi mlini dokazal, da ni kriv. Dosegel je oprostilno sodbo, za zmoto se mu je opravičil sam pravosodni minister.

Uhernikova zgodba prihaja na platna v obliki 72-minutnega dokumentarno igranega celovečernega filma z naslovom SRAMOTA v produkciji Casablanca Film skupaj z RTV Slovenija in Quasar iz Italije. Ustvarjalci filma (režija Boris Jurjašević, produkcija Igor Pediček, direktor fotografije Rado Likon) so k sodelovanju povabili dolenjske igralce iz treh teatrov: Dober dan teatra Prečna, Vesel teatra Dolenjske Toplice in Teatra Otočec. V glavnih vlogah nastopata Sandi Bradač kot Martin Uhernik in Vanja Lukšič kot Ana Uhernik, oba iz topliškega Vesel teatra. V filmu nastopajo tudi trije Mirnopočani - Bogdan Krevs, Roman Makše in Drago Primc.

Film bo na ogled še 14. 10. v Semiču, 15. 10. v Šentjerneju, 21. 10. v Mokronogu, 22. 10. v Šmarjeti in 23. 10. v Straži. Sodeloval bo tudi na filmskem festivalu v Portorožu.

Zgodba filma prihaja iz naših krajev in je aktualna. Oglejte si ga in sami presodite, ali govori o usodni zmoti ali ne. Mogoče pa se najde kakšen odgovor na mnoga vprašanja, s katerimi bo sicer Uhernik živel do konca svojega življenja.

Foto: Casablanca film

DOKUMENTARNO IGRANI FILM SRAMOTA

Pisalo se je leto 1974. V Gabrju se zgodi zločin, za katerega okrivijo Martina Uhernika. Umoril naj bi soseda Jakoba Luzarja. Za sodelovanje pri umoru obdolžijo tudi njegovo ženo Ano. Na podlagi domnev in govoric Martina obsodijo! Med prestajanjem osemletne kazni žena umre, družina razpade. A se Martin ne vda usodi! Že iz zapora dokazuje, da za zločin ni kriv. Po prestani kazni se zaznamovan za vse življenje vrne domov in se še naprej bori, da dokaže svojo nedolžnost. Po 32-ih letih mu to uspe!

Poletni večer Pavčkove besede: Recital in pogovorno doživetje s Sašo Pavček

Saša Pavček, hči pesnika in mirnopoškega častnega občana Toneta Pavčka, je v Parku Rastoče knjige ob novomeški knjižnici poleti predstavila tri očetove pesniške zbirke: Angeli, Domu in rodu ter Don. Poletni večer je bil prežet s čustvi. Pavčkova je namreč tudi skrbnica bogate pesniške zapuščine očeta Toneta Pavčka, za katerega pravi, da je bil Dolenjec po srcu in duši. Neizmerno je imel rad svojo rojstno vas Šentjurij na Dolenjskem, ravno tako tudi ljudi, ki so tam živeli. Vedno znova se je rad vračal

v svojo rojstno vas, še posebej v kritičnih trenutkih, ko nekaj ni šlo po načrtih. "Vedno, ko grem mimo Šentjurija na Dolenjskem, očetove rojstne vasi, pomaham, ker je on to vas imel neizmerno rad, jo ljubil in ravno tako ljudi, ki so tam živeli," je povedala umetnica. Poletno doživetje z iskrivo umetnico je tako pobarvala poezija Toneta Pavčka iz njegovih posthumnih del v interpretaciji Saše Pavček in Carmen L. Oven ob glasbeni spremljavi Roberta Ovna. **L. B.**

Domači kolesarji uspešni na dirki za Pokal Občine Mirna Peč

Občina Mirna Peč je skupaj s KK Adria Mobil v soboto (katero ???!!) pripravila kolesarsko dirko za Pokal Občine Mirna Peč, ki je štela tudi za Pokal Slovenije. Na krožni dirki Malenska vas - Dolenji Podboršt - Malenska vas so se pomerili tekmovalci kategorij E, D, C, B, A slovenskih klubov in šolarji domače OŠ Toneta Pavčka.

Kolesarji domačega KK Adria Mobil so slavili v obeh najmočnejših kategorijah. Na 19,6 km dolgi progi v kategoriji dečkov A je prepričljivo slavil Aljaž Colnar pred klubskim kolegom Galom Glivarjem in Gabrom Vandurjem iz KK Tanin Sevnica. Med dečki B je na 14 km dolgi progi slavil Jaka Špoljar pred Luko Jablanovcem iz KK Tropovci in Markom Pavričem iz KK

Radenska as. Pri dečkih C je na 9,8 km dolgi progi slavil Jan Kenda iz KD Sloga 1902 Idrija pred Anžetom Ravbarjem, Aljažem Turkom in Joštom Badovincem iz KK Adria Mobil. Brez stopničk pa so domači tekmovalci ostali v kategoriji dečkov D, saj je na 4,2

km dolgi progi slavil Enej Božnar Prosen iz KK Sava Kranj pred Juretom Majnikom iz KK Perutnina Ptuj in Majem Flajsom iz KK Sava Kranj. Med dekleti so bile najhitreje Neja Kalan iz KK Sava Kranj v kategoriji deklic C, Klara Čemažar

iz KK BTC City Ljubljana v kategoriji B, Ana Ahačič iz KK Sava Kranj v kategoriji A in Sara Debenec iz KK BTC City Ljubljana med mlajšimi mladinkami.

Najmlajši kolesarji domače Adria Mobil so se pomerili tudi v kategoriji dečkov E, v kateri je na 2,8 km dolgi progi slavil Jakob Omerzel pred Binetom Judežem in Matijem Pšeničnikom.

Med domačimi šolarji je bil v kategoriji 5. in 6. razredov najhitrejši Jure Rus pred Timom Krevsom in edino deklico Adrijano Retar, ki je tako postala zmagovalka med deklicami. Med dečki 8. in 9. razredov pa je bil najhitrejši Kristjan Resnik, drugi je bil Žan Retar, tretji pa Simon Saje. Zaslužene pokale in medalje je najboljšim podelil župan Občine Mirna Peč Andrej Kastelic.

Nataša Rupnik

"Na Goriški vas' se živi za špas"

Goriška vas leži tri kilometre južno od Mirne Peči na terasi 250 metrov nadmorske višine in na desnem bregu reke Temenice, ki pod vasjo ponikne. Čez vas pelje glavna cesta, ki se na sredi vasi razcepi na levo za Gornje Vrhovo, na desno pa za Golobinjek in Grč vrh. Vse hiše so postavljene ob cesti, za njimi pa so gospodarska poslopja.

Včasih je vas ležala nekoliko višje proti Podborštu, vendar je bila ob turških napadih v celoti požgana, zato so jo kasneje pozidali nekoliko nižje proti Temenici. Površino, kjer je vas stala nekoč, danes obdelujejo in jo imenujejo Gorišnica. Od tod ime Goriška vas. Tudi cesta do Mirne Peči je včasih peljala drugod, čez Podboršt, danes pa čez Malensko vas. Sredi poletja leta 1942 je vas ponovno prizadel požar in uničil štiri domačije.

Vaščani so se v preteklosti pretežno ukvarjali z živinorejo, v hlevih je bilo več konjev in volov, ki so jih uporabljali za pomoč pri kmečkih opravilih. Napajali so jih na Temenici, pasli pa, kot še danes, na pašnikih v okolici domačij. Denar so si služili z odprodajo pridelkov, predvsem krompirja, pa tudi s kopanjem rude, ki so jo vozili v plaž na Dvor. Prvi

televizor so v vasi imeli pri Čanzljevih in Somrakovih, vodovod pa je v vas prišel šele leta 1990.

Ohranila so se domača imena za družine – Špančkovi, Šletovi, Tekavčevi, Kleščenovi, Pirčevi, Janezovi, Činčevi, Entonovi in Kučerjevi. Ravno tako še danes njive poimenujejo s starimi imeni, na primer lopar, nišče, škrajanka, dule, mrzlice in topolovc, katerega poimenovanje izhaja iz zgodovinskega dejstva, da je bila dolina med Temenico in Jablanom včasih poraščena s topoli, ki so njih nato posekali in začeli zemljo obdelovati, saj je zemlja tam zelo rodovitna zaradi vlage in bližine reke. V dolini Topolovc je na križišču za Goriško vas in Jablan Špančkov bugec. V času suše pa so se vaščani zbirali pod jablano pri Tekavčevemu bugcu in prosili za dež. Pri križu se je ustavil tudi spreved ob smrti vaščana,

kjer so se s kratkim govorom poslovili od umrlega in mu odpustili vse zamere. Trenutno je v vasi 19 gospodinjstev oziroma 77 prebivalcev, kar je manj kot leta 1880 (103), vendar več kot leta 1986 (66 in 15 gospodinjstev). Zaposleni se na delo večinoma vozijo v Novo mesto in bližnjo okolico. V vasi so tri večje kmetije - Povšetova, Sajetova in Klemenčičeva, ki se pretežno ukvarjajo z živinorejo in oddajo mleka. Večina Goričanov je vinogradnikov, svoje vinograde imajo na dober kilometer oddaljenem Golobinjeku. V okolici Goriške vasi je veliko gozdnate površine, ki je večinoma v lasti vaščanov.

Vas se je v zgodovino zapisala zaradi vojaške vaje, ki jo je 27. novembra 1998 organizirala zveza Nato. Vaja se je odvijala v jesenskem času, ko so ljudje po dogovoru z Natom pospravili vse pridelke. Vojaki iz različnih držav so sinhronizirali napad z Golobinjeka in obrambo vasi. Vaja je bila pomemben dogodek za vas, saj so si jo ogledali visoki predstavniki zveze Nato in takratni predsednik Republike Slovenije Milan Kučan.

Vaščani Goriške vasi si že od nekdaj zvesto pomagajo pri večjih kmečkih opravilih in gradnjah hiš. V zadnjem času je na vasi raslo kar nekaj novih hiš, ki so jih naselile mlade družine, kar kaže tudi na postopno rast prebivalstva. Zato so vaščani uvedli novo tradicijo – vaško srečanje na zadnjo soboto v avgustu. Letos je bilo drugo srečanje po vrsti, tokrat so se zbrali pri Kastelčevih.

Vojaška vaja na Goriški vasi

Foto: Damjan Zupančič

Vesna Kastelic

Camino vas kliče

Mnoge Slovenke in Slovenci so že preromali romarsko pot svetega Jakoba v severnem delu Španije, imenovano tudi Camino Francés, ki je ena izmed poti, ki vodijo iz vzhodne preko srednje Evrope v Francijo in Španijo, pa vse do končnega cilja, to je Santiago de Compostella. Tudi dve Mirnopečanki, moja nečakinja Anamarija in jaz, sva se v mesecu avgustu letos podali na romanje v Santiago de Compostella. Čeprav sva v zadnjih letih prebrali kar nekaj potopisov in se veliko pogovarjali o najini želji, da bi prehodili Camino, je zorela odločitev vse do letos.

Fizičnih priprav za 800 km dolgo pot ni sva imeli, kondicijo sva nabirali kar spontoma.

Romanje sva pričeli na francoski strani Pirenejev, v kraju Saint-Jean-Pied-de-Port, kjer sva se vpisali na seznam številnih romarjev, in uradnik je ugotovil, da že kar nekaj časa ni zabeležil nobenega Slovenca. V to sva se tudi sami prepričali, saj vseh naslednjih osemindvajset dni nisva slišali skoraj nobenega drugega jezika razen španščine, italijanščine, angleščine ter nemščine.

Poti sva se lotili z velikim spoštovanjem s primesjo kančka strahu. Imeli sva veliko sreče z vremenom in zdravje nama je dobro služilo. Noge naju niso izdale in ves čas sva se dobro počutili, če odmislim nekaj žuljev ter bolečin v ramenih zaradi težkih nahrbtnikov. Fizično sva dobro prenašali napore poti in avgustovsko vročino. Življenje se nama je upočasnilo (kljub v povprečju prehojenim 27 km dnevno), poenostavilo in vsakdanja rutina je bila pozabljena. Bila je samo pot in njen cilj in cilj je bila pot. Nič spraševanja: ZAKAJ?, bil je samo ZATO, bila je samo POT, ki sva jo izbrali in sva jo vsako jutro na novo začeli ter občudovali v vsej njeni neskončnosti, veličini in lepoti. Vse je imelo svoj smisel in svoj namen. Srečevali sva mnoge romarje z zanimivimi življenjskimi zgodbami in številne gostoljubne domačine, ki vsakomur z

veseljem priskočijo na pomoč in ti vedno namenijo prijazno besedo ter te gostoljubno pogostijo s pijačo, sadjem ter prigrizki ob poti, pa čeprav vedo, da ne razumeš njihovega jezika. Pot je dobro označena s simboli Jakobove školjke in rumene puščice. Če pa že pomotoma skreneš s prave smeri, te mimoidoči hitro opozorijo, kam moraš iti. Dobro organizirana mreža državnih, cerkvenih in privatnih prenočišč nudi romarju streho nad glavo, nekatera tudi zajtrk ali vsaj kuhinjo, kjer si ga pripraviš. Večje in manjše trgovine v vaseh, zaselkih in mestih, številni bari in restavracije pa nudijo telesno hrano, ki jo po osemurni hoji kar potrebuješ. Oskrba z vodo je večinoma zagotovljena na sami poti. Vredno pa je poizkusiti tudi dobro špansko rdeče vino »vino tinto«. Večina cerkva je zaprta vse do desete ure dopoldne, nekatere ves dan. Vzrok temu naj bi bile številne kraje. Zvečer so v večjih božjih hramih blagoslovi romarjev. Nekateri duhovniki se zelo potrudijo in osebno pozdravijo romarje ter jih nagovorijo v različnih jezikih.

Ko prečkaš prvo regijo severnega dela Iberskega polotoka z vzhoda proti za-

hodu, se srečaš najprej s slikovitimi podobami Pirenejev in glavnim mestom Pamplono v regiji Navarra. Nato nadaljuješ romanje skozi avtonomno provinco La Rioja, ki je ena najpomembnejših vinorodnih pokrajin v Evropi z dolgoletno tradicijo pridelave predvsem rdečega vina. Romarska pot te potem popelje po regiji Castilji (v prevodu »Dežela gradov«), ki je z glavnim mestom Leon pravzaprav srce in center moči stare Španije. Posejana je s številnimi trdnjavami, gradovi, kulturnimi spomeniki in zgodovinskimi zgradbami, ki so vključene v svetovno kulturno dediščino Unesca. Je tudi pomembna pridelovalka žita, v kar sva se prepričali tudi na poti preko številnih požetih žitnih polj. Zadnja regija na Jakobovi poti pa je Galicija z glavnim mestom Santiago de Compostela, ki je tudi cilj številnih romarjev, čeprav mnogi od njih nadaljujejo romanje do Atlantskega oceana in do najzahodnejšega dela Evrope, to je kraj Finisterre. Galicija je znana po kmetijstvu, vinogradništvu (bela vina), ribištvu in gojenju školjk. Najznačilnejši »arhitekturni spomeniki« te regije pa so številni koruznjaki, ki jih nekateri še danes uporabljajo za sušenje koruze.

Tudi midve sva se s precejšnjim številom romarjev zaradi pomanjkanja časa peljali iz Santiaga še približno 100 km do »konca sveta« kar z avtobusom. Čudovit sončni zahod, ki ga v posebnem vzdušju doživiš na previsnih skalah nad morjem, ti poleg občutka zadoščenja, da si maloprej dosegel cilj romanja, pričara tudi občutek neizmerne hvaležnosti, da si del tega sveta tukaj in sedaj in ti je dano vse to v polni meri in polnem zavedanju tudi uživati ter doživljati z vsemi čuti. Zato priporočava vsem, ki vas noge dobro nesó in ste pripravljeni mesec dni preživeti z nahrbtnikom na rami, da ne oklevate. Camino vas kliče!

Tekst: Jožica Cerovšek
Fotografije: Anamarija Primc

Zaključek vrtca

V vrtcu Cepetavček Mirna Peč so se otroci, skupaj s straši in strokovnimi delavkami v sklopu zaključne prireditve odpravili na pohod po bližnjem gozdu. Otroci starejših skupin so prehodili daljšo pot in ob njej izvajali zabavne naloge, medtem ko so najmlajši reševali naloge ob malo krajši poti. V pomoč

pri orientaciji so jim bile drevesne markacije, ki so označevale pravilno smer hoje. Otroci so tako med potjo iskali palčke, reševali uganke, kuhali čarovniški napoj in piškote, premagovali različne ovire in iskali zlate kamne. Le-te so na koncu poti tudi vrnili gori, tako kot piše v knjigi o Skalnih miškah; miške pa so se jim zahvalile s sladoledom.

Bernarda Radovan

Cepetavčkovsko poletje

Poletje je čas, ko v vrtcu Cepetavček večino dejavnosti preselimo na prosto že v jutranjih urah, ko še ni pripeke, je pa prijetno toplo. Dneve smo strokovne delavke popestrile z različnimi dejavnostmi, ki so nam vsem hladila razgreta telesa in seveda razgrete dneve, otroci pa so vse dopolnjevali s svojo igrivostjo in radovednostjo ob ponujenih vsebinah. Najbolj zabavna dejavnost je bila vsekakor igra z vodo, ki jo otroci naravnost obožujejo ter igra z milnimi mehurčki. Na tem mestu je v ospredje prišel vodnjak, ki je nastal pod spretnimi prsti strokovne delavke – Majde Jarc. Otroci so v njem odkrivali kamenčke in pesek, pretakali vodo v lončke, z njo zalivali in škropili travo ter seveda sebe. Niso pozabili niti na testo iz mivke. Da pa poletje ni le zabava z vodo, temveč jo nekje tudi primanjkuje, so otroci spoznavali preko teme o puščavi in sipinah. Preverili smo tudi, katera zelenjava je zrastle

Foto: Arhiv Oš T. Pavčka - Vrtec Cepetavček

na našem vrtu. Kako okusno je vse, kar je tam zrastle, smo dokazali z juho iz domačih vrtnin in bučkino pito. Hladili smo se tudi v gozdu, ki otrokom ponuja nešteto možnosti igre in ob reki Temenici. Da je glasba del našega življenja, smo dokazali z glasbenimi dopoldnevi, ko smo se družili med seboj in ustvarili pravi koncert z malimi ritmičnimi instrumenti. Vsi skupaj smo se trudili po najboljših močeh, da smo otrokom pričarali čim bolj brezskrbne in razigrane ter obenem poučne in razgibane počitniške dni.

Lea Ketiš

Uvajalni mesec pri Sončkih

Otroci iz oddelka Sončki so se prva dva dni uvajali skupaj s starši. Hitro so zapustili naročja in raziskovali prostor ter ponujena sredstva. Ob novih odkritjih so jim obrazi sijali od zadovoljstva. Pet od desetih otrok ob vstopu v vrtec še ni hodilo, toda vsi, razen ene deklice, so shodili v drugem tednu uvajalnega meseca. Tretji dan, ko so otroci v igralnico vstopili sami, so neutolažljivo jokali in se gibal samo v smeri vrat. Tudi »crkljanje« so odklanjali. S pomočnico sva se trudili in otroke z različnimi sredstvi in izzivi postopno pridobivali; peli sva in se z njimi igrali »bibarije«.

Po nekaj dneh niso več odklanjali hrane, sami so si poiskali svoj igralni kotiček, tudi igrače. Iz dneva v dan je bilo počutje otrok boljše, posebej so zažareli na terasi, kjer so se lahko gugali, se vozili s t. i. »poganjalčki« ter družili z otroki iz drugih oddelkov. Vodene dejavnosti so se skoraj pri vseh otrocih pokazale kot prisila. Radi se igrajo z ropotuljami in igračkami, ki proizvajajo zvok. Ugotovili sva, da jih pomirja lovljenje milnih mehurčkov ter opazovanje prometa skozi okno. Na koncu meseca ugotavljava, da bo potrebno še veliko medsebojnega približevanja, da nas bodo otroci vzeli za svoje »pomembne druge«.

Marta Lužar

Prihod jeseni

Letos se je poslovilo poletje s toplim, sončnim, četrtkovim popoldnevom ... Po meglenem petkovem jutru je sonce obsijalo prvi jesenski dan. V našem vrtcu so otroci in strokovne delavke prihod jeseni obeležili s posebej načrtovanimi dejavnostmi. Izbrali so jesenske motive: jesensko drevo, jesensko preprogo in strašilo. Na sprehodu so skupaj s starši zbirali naravne materiale, nato pa v oddelkih iz njih ustvarjali. Sočasno so nastajale tudi slike in lepljenke. Izdelke so nato razstavili

na hodniku in z njimi okrasili stenske obloge. Med seboj so se srečevali in se učili drug od drugega. Prepevali so tudi pesmice o jeseni. Pri ogledu razstave so uporabili vsa čutila, ugotavljali lastnosti materialov, pridobivali nove izkušnje in pojme. Z odvzemanjem in dodajanjem ter mešanjem materialov bomo nadaljevali vso jesen; otroci bodo tako preko igre spoznavali zunanji svet in se ob igri učili in izpopolnjevali.

Marta Lužar

Tabor raziskovanja in kreativnosti v Rakovem Škocjanu

Ob prihodu v Rakov Škocjan smo se z učenci najprej odpravili na ogled Križne jame. Tam smo se preobuli v škornje, se toplo oblekli in se z akumulatorskimi lučkami v spremstvu vodnikov odpravili na pohod v jamo; ker je jama popolnoma naravna, v njej ni električne razsvetljave in betonskih poti. Imeli smo priložnost občutiti, kaj je resnična tema, saj v jami ni naravne svetlobe. Del poti smo se peljali s čolnom po podzemnem jezeru ter si ogledali požiralnik. V soboto smo se po kosilu odločili, da – zaradi številnih nenadnih sprememb in motenj – spremenimo urnik delavnic, zato smo se vse skupine odpravile na krajši pohod do malega naravnega mostu, ki je del krajinskega parka. Ogledali smo si naravoslovno učno pot, ki je označena z izobraževalnimi tablam, ter se podučili o apnencu in apnenčastih tleh, ki so značilnost Rakovega Škocjana. Po končanih po-

Foto: Arhiv OŠ T. Pavčka

poldanskih delavnicah in večerji so imeli učenci ples. V nedeljo smo se po zaključenih delavnicah odpravili še v Muzej Cerkniškega jezera. Ob strokovni razlagi smo izvedeli vse o delovanju vodnega sistema nastajanja in presihanja kraškega fenomena Cerkniškega jezera. Ogledali smo si živo maketo, ki v pomanjšanem merilu natančno ponazarja stanje jezera v naravi, njegov prostorski položaj in širšo kraško okolico med copniško Slivnico in gozdnatimi Javorniki.

Ogledali smo si tudi multimedijko predstavitev »Jzeru je jze- ra nej«, ki prikaže štiri letne čase jezera skozi oči domačina, ki ga opazuje že od otroštva. V etnološkem parku Cerkniško polje smo si nato ogledali še pripomočke za star način ribolova, lesene drsalke, čolne drevake ter pribor za rezanje in spravilo ledu. Polni novih vtisov in znanj smo se v večernih urah odpravili proti domu.

Mojca Starešinič

Projekt Gasilstvo v Mirni Peči

V lanskem šolskem letu smo se na šoli OŠ Toneta Pavčka odločili za raziskovanje razvoja gasilstva v Mirni Peči nekoč in njihovega delovanja v današnjem času.

Učenci so pod mentorskim vodstvom učiteljev raziskovali in zbirali informacije, pripravljali plakate in predstavitve, sodelovali na natečajih, zbirali dokumente in različne predmete, povezane z gasilstvom ter obiskovali različna gasilska društva. Vsa štiri mirnopeška gasilska društva smo raziskovali skozi zgodovino od začetkov organiziranega gasilstva v letu 1880, ko je Karel Krištof organiziral požarno obrambo, preko ustanovitve prvega gasilskega društva v Mirni Peči leta 1902

in vse do nastankov ostalih treh društev v 20. stoletju (PGD Globodol 1919, PGD Hmeljčič 1937 in PGD Jablan 1982). Zanimalo nas je delo gasilcev v intervencijah, akcijah, njihove izkušnje v požarih ipd., zato smo nekatere izmed njih povabili v šolo ali pa smo jih sami obiskali v gasilskih domovih. Izdelali smo makete gasilskih vozil, gasilske opreme in gasilskega doma, življenje in delo ter zgodovinski razvoj smo prikazali na plakatih, pri tujih jezikih smo izdelali slovarček gasilske opreme in spesnili nekaj poezije na temo gasilstva. V mesecu marcu smo izvedli intervencijski dan, ko smo simulirali izpraznitev šole in gašenje višjih delov stavbe, hkrati pa so se vsa štiri gasilska društva predstavila s svojimi vozili, gasilsko opremo in ekipo gasilcev. S člani gasilskih društev smo izvedli intervjuje o njihovem delu, soočanju s požari in ostalimi akcijami, v katerih so udeleženi. Zaključek projekta smo končali s prireditvijo in z razstavo končnih izdelkov ter gasilske opreme. Ob tej priložnosti smo v sklopu projekta izdali tudi bilten naših aktivnosti.

Igor Zdravec

IZ NAŠIH
TREH
DOLIN

Goriška vas

Vaško srečanje (Damjan Zupančič)

Tekavčev bugec

Foto: Vesna Kastelic

POZNATE VAŠ KRAJ

V junijski številki občinskega glasila smo vas spraševali, kako se imenuje potok na fotografiji in čigava sta bila mlina ob tem potoku. Pravilen odgovor je: "Mlina stojita ob potoku Igmanca." Na fotografiji je Krevsov mlin po domače Štangarjev, drugi ob potoku severneje pa je Grandljičev mlin, po domače Racmanov mlin. Tokratni izžrebanec, ki je pravilno odgovoril, je **Anton Cesar iz Orkljevca**. Čestitamo! G. Cesar bo nagrado prejel po pošti.

Novo vprašanje

Velika pridobitev za prebivalce naše občine je nova avtocesta s priključkom za Mirno Peč. Del te ceste je tudi objekt na fotografiji. Nagradno vprašanje pa se glasi: **Kako se ta objekt imenuje in kje se nahaja?**

Odgovore pošljite do 10. novembra na naslov: Glasilo Občine Mirna Peč, Trg 2, 8216 Mirna Peč s pripisom: Poznate vaš kraj.

Ladislava Rupena

